ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧ. 2.

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 362
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧ 2.

ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1926
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Εσωτερικού, ετησία δραχ. 100 | Αμερικής
Εξωτερικού 1 Λίρα Αγγλίας | Δολλάρια 5

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ 8ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΘΩΝΟΣ ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ 5ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΥΤΗΣ

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,

Διὰ τῆς «Σφαίρας» δραχ. 10. Δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς δραχ. 20.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ:

Νεκρωμένον Ὄνειρον, Καλάμας: Ἁπλούστατα ἔχει συνδεθῆ μὲ ἄλλην, τῆς ὁποίας ὁ χαρακτὴρ συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὸν ἰδικόν του, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν συνέβαινε μὲ σᾶς. Ὄνομα μέλλοντος συζύγου Χρῆστος. Ἡ μετάθεσις δὲν θὰ γίνῃ.

Ξενιτευμένο Πουλί, Πάτρας: Σᾶς συνιστῶ νὰ ὑποβληθῆτε εἰς σύντομον ἀντινευρασθενικὴν θεραπείαν. Χαρακτὴρ σας ρωμαντικὸς μέχρις ὑπερβολῆς. Ἀκριβῶς ὁ ὑπερρωμαντισμός σας αὐτὸς εἶναι ἡ αἰτία τῶν σημερινῶν σας δεινῶν. Ἀεροβατεῖτε διαρκῶς καὶ ἵπτασθε εἰς σφαίρας αἰθερίους. Οὐδέποτε ἠδυνήθητε νὰ ἐκτιμήσετε τὴν πραγματικότητα. Αὐτὰ ὅλα εἶναι ἀποτελέσματα ἀτονίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος καὶ χαλαρότητος τῶν ἀγγείων τοῦ ἐγκεφάλου. Σᾶς διατάσσω νὰ ὑποβληθῆτε συντόμως εἰς τὴν κατάλληλον θεραπείαν. Δὲν ἐννοῶ νὰ σᾶς ἐπιτρέψω νὰ ἀπωλεσθῆτε.

Μπέττυ, Βόλον: Δὲν λέγεται τὴν ἀλήθειαν. Τὸ σπουδαιότερον ζήτημα δι' ὑμᾶς δὲν εἶναι ὁ ἔρως, ἀλλὰ ὁ γάμος. Δυστυχῶς τὰ περὶ γάμου λίαν τολμηρὰ ὀνειροπολήματά σας δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν.

Πληγωμένην Λ.: Τὸ μέλλον σας οὐχὶ εὐτυχέστερον τοῦ παρόντος σας. Θὰ ὑπανδρευθῆτε τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας σας, ἀλλὰ δὲν θὰ ζήσετε εὐτυχής, ἀκριβῶς λόγῳ τῶν οἰκ γενειακῶν σας ἀνωμαλιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τὴν μετὰ τὸν γάμον ζωήν σας.

Niagaras, Egypte: Σᾶς συνιστῶ νὰ μὴ νυμφευθῆτε, διότι, λόγῳ τοῦ χαρακτῆρός σας, θὰ σᾶς εἶναι ἀδύνατον ν' ἀνεχθῆτε τὴν σύζυγόν σας. Ἀσθένειαν δὲν διαβλέπω, οὔτε ταξείδιον. Οἱ ὅροι τῆς σημερινῆς ἐγκαταστάσεώς σας εἶναι ἄριστοι.

Παραπονεμένον Ἀγόρι: Ἡ νέα ἐκείνη, ποὺ ἐπιμένετε νὰ συνδεθῆτε, θὰ σᾶς κάμῃ τὸν δυστυχέστερον τῶν ἀνθρώπων. Πρόκειται περὶ χαρακτῆρος ἐντελῶς ἀνακολούθου. Αἱ ἐργασίαι σας θὰ καλλιτερεύσουν.

Μαῦρον Καβαλλάρη: Μία μεγάλη καταστροφὴ ἀναμένει τὸν ἀδελφόν σας. Θὰ νυμφευθῆτε, οὐχὶ ὅμως ἐξ ἔρωτος. Ὁ θεῖός σας θὰ σᾶς ἐξυπηρετήσῃ παντοειδῶς. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 44 ἔτη. Ἐκ τῆς ἀσθενείας σας θ' ἀπαλλαγῆτε, ἀφοῦ ὅμως ὑποφέρετε πολύ. Κινδύνους δὲν διαβλέπω. Ἀρέσκεσθε νὰ παίζετε εἰς τὴν ζωήν σας ρόλον Δὸν Ζουάν, τοῦτο ὅμως θὰ σᾶς βλάψῃ κάποτε.

Ὑπνοβάτην, Ἀθήνας: Νομίζετε ὅτι ἀγαπᾶσθε, ἀλλὰ πρόκειται περὶ ἀπάτης. Πολὺ ὀλίγον ἐγνωρίσατε τὸν ἔρωτα καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὸν κακομεταχειρίζεσθε πολύ. Γάμον δὲν διαβλέπω. Θὰ ζήσετε ἐν ὅλῳ 47 ἔτη.

Λευκὴν Μαργαρίταν, Καλάμας: Τὸ μέλλον σας εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι εὐτυχές, διότι θὰ εἶσθε ἠναγκασμένη νὰ πληρώνετε εἰς τὸ μέλλον ὅσα ἐσπάσατε κατὰ τὸ παρελθόν. Βεβιασμένως θ' ἀποφασίσετε περὶ γάμου καὶ τοῦτο θὰ δυσχεράνῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν εἰς τὸ μέλλον ζωήν σας. Θὰ ζήσετε ἀκόμη πολύ.

Κ. Γ. Μακρῆν, Λαύριον: Εἶναι ἀδύνατον πλέον νὰ βελτιωθοῦν οἱ ὅροι τῆς ζωῆς σας, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ἐκ γενετῆς σᾶς καταδιώκει μία ἀπηνὴς μοῖρα. Μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἡμέρα ἦτο εἰρηνικὴ δι' ὑμᾶς. Ἡ ὑγεία σας δὲν θὰ βελτιωθῇ.

Σ. Νέλσωνα, Καλάμας: Θὰ νυμφευθῆτε ἐπαρχιώτισσαν, ἡ ὁποία θὰ σᾶς καταστήσῃ εὐτυχῆ. Ἡ μέλλουσα σύζυγός σας σήμερον σᾶς εἶναι ἄγνωστος. Χαρακτήρ σας ἐπιπόλαιος καὶ καχύποπτος. Ἀγωνίζεσθε πάντοτε διὰ τὸ καλόν, ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχετε τοῦ ἐπιδιωκομένου. Εἰς τὸν ἔρωτα θὰ ἀποτύχετε. Σᾶς ἀρέσει νὰ αὐταπατᾶσθε, τοῦτο ὅμως εἶναι πολὺ θλιβερόν.

Μαίρην Ἰκάρου: Μὴ ἔχετε καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν. Θὰ σᾶς ἀπατήσῃ κατὰ τὸν οἰκτρότερον τρόπον καὶ θ' ἀσθενήσετε ἐξ αἰτίας του. Λησμονήσατέ τον. Τυχερή σας ἡμέρα τὸ Σάββατον. Προσπαθήσατε νὰ συγκρατηθῆτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς μετριοπαθείας καὶ τότε μόνον θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς μειδιάσῃ ἡ εὐτυχία. Ἀπωλέσατε πρὸ πολλοῦ κάτι πολὺ ἄξιον λόγου. Ἂς σᾶς γίνουν μαθήματα τὰ παθήματα.

Ἀπογοητευμένην Ἐπαρχιωτοπούλαν: Δυστυχῶς δὲν ἀνταποκρίνεται ὅπως ὑμεῖς φαντάζεσθε. Ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ φθάσῃ τὸ βλέμμα σας εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του, θὰ ἐγίνεσθε τότε ἔξω φρενῶν. Οἱ ἀδελφοί σας ζοῦν. Ἡ μήτηρ σας θὰ θεραπευθῇ. Θὰ ὑποφέρῃ ὅμως ἀκόμη. Ἀγαπᾷ ἄλλην πρὸ καιροῦ καὶ τῆς ἔχει ὑποσχεθεῖ γάμον. Ἐξετάσατε καὶ θὰ πεισθῆτε.

Ἀδάμαστον Χαρακτῆρα: Οἱ γονεῖς σας θλίβονται πολὺ διὰ τὸν κακόν σας χαρακτῆρα, ὁ ὁποῖος δὲν σᾶς ἀφίνει νὰ εὐτυχήσετε, καίτοι πολλάκις σᾶς ἐδόθη εὐκαιρία διὰ τοῦτο. Γάμον δὲν διαβλέπω. Τὸ μέλλον σας ζοφερόν, πλῆρες οἰκονομικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἀπογοητεύσεων.

Ἄνθος Κλέουσα, Ἀθήνας: Εἰς τὴν συμερινήν σας ἐρωτικὴν ἐπιχείρησιν θ' ἀποτύχετε. Τὸ μέλλον σας ἀτυχές. Ἡ ἐργασία τοῦ πατρός σας δὲν θὰ εὐοδωθῇ. Θὰ χάσῃ.

Πονεμένην καρδίαν, Πόρον: Ἡ ἐργασία σας θὰ εὐοδωθῇ πλήρης. Εἰς τὸν ἔρωτα θὰ ἐπιτύχετε, ἀφοῦ περάσουν ἀκόμη μερικὰ ἔτη καὶ ἀφοῦ μελετήσετε καλῶς τὴν ζωήν.

Α. Ἠλιόπουλον, Πρέβεζαν: Τὸ περὶ ἔρωτος ὄνειρόν σας δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ. Σᾶς συμβουλεύω νὰ δεχθῆτε τὰς περὶ γάμου προτάσεις. Μόνον ἡ νέα ἐκείνη θὰ σᾶς καταστήσῃ εὐτυχῆ. Ἀπὸ τὸ μελετώμενον ἐμπόριον θὰ ζημιωθῆτε. Ἡ μητέρα σας θὰ ἐπιστρέψῃ ταχέως. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 43 ἔτη. Ἡ μητέρα σας θ' ἀποθάνῃ εἰς ἡλικίαν 57 ἐτῶν.

Βασίλειον Κρεσσουνιστέον, Ἰωάννινα: Θὰ ζήσετε ἀκόμη 24 ἔτη. Τὸ μέλλον σας εὐτυχὲς καὶ εἰρηνικόν. Εἰς τὸ ἐμπόριον μόνον δυνατὸν νὰ ἐπιτύχετε. Ἡ μήτηρ σας θὰ ζήσῃ ἐν ὅλῳ 62 ἔτη

Μ. Αὐγερινόν, Ἀθήνας: Ἡ οἰκογενειακὴ ἀνωμαλία θὰ διευθετηθῇ μόνον χάρις εἰς τὰς ἰδικάς σας προσπαθείας. Πραγματοποίησιν τῶν περὶ γάμου ὀνείρων σας δὲν διαβλέπω. Τόσο τὸ καλλίτερον ὅμως δι' ὑμᾶς. Τὸ μέλλον σας εὐτυχές.

Κόκκινον Τριαντάφυλλον, Ἀθήνας: Θὰ γίνῃ σύζυγός σας, ἀλλὰ δὲν θὰ ζήσετε εὐτυχής. Σᾶς ἀγαπᾷ ἀπολύτως, ὑποφέρει ὅμως οἰκονομικῶς καὶ ἐντεῦθεν ἡ μελαγχολία του.

Περιπετειώδη ζωήν: Δὲν θ' ἀποκτήσετε ἐκείνην ποὺ ἔχετε κατὰ νοῦ. Τὸ μέλλον σας δὲν θὰ εἶναι διόλου διαφορετικὸν τοῦ παρόντος σας. Δὲν σᾶς συνιστῶ ἀλλαγὴν ἐπαγγέλματος. Διαθήκην δὲν σᾶς ἔκαμε. Θὰ ζήσετε ἀκόμη 28 ἔτη.

Ἀγριολούλουδον, Πάτρας: Γάμος μετὰ διετίαν. Ὄνομα μελλούσης Μαρία. Τέκνα θ' ἀποκτήσετε τρία. Μετὰ τὸν γάμον θὰ εὐτυχήσετε ἀπολύτως.

Βασίλισσαν τῶν στεναγμῶν: Γάμον δὲν διαβλέπω. Μία ὅμως ἐρωτικὴ περιπέτεια θὰ σᾶς καταστήσῃ εὐτυχῆ.

Ξακουσμένον καλλίφωνον: Σᾶς συμβουλεύω νὰ ὑπακούσετε εἰς τὸν πατέρα σας ἐὰν θέλετε νὰ εὐτυχήσετε ἀπολύτως. Εἰς τὸν ἀστερισμόν σας διαβλέπω νεφελώματα, τὰ ὁποῖα ὅμως ταχέως θὰ διαλυθοῦν.

Κρίτωνα Λ. Φ.: Καλῶς διεγνώσθη ἡ ἀσθένειά σας. Μόνον ἕνα μακρυνὸν ταξείδιον θὰ σᾶς ἀνακουφίσῃ. Σᾶς ἀπαγορεύω τὸν γάμον, μέχρις ὅτου θεραπευθῆτε τελείως.

Δάφνην: Χαρακτήρ σας ἀγαθός, ρωμαντικὸς καὶ λίαν ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν ἔρωτα. Γάμος ἐξ ἔρωτος σφοδροτάτου. Ἡ μετὰ τὸν γάμον ζωή σας πολὺ εὐτυχής. Εἰς τὴν ὑπόθεσίν σας θὰ ἀποτύχετε.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Σφαίρας» θὰ ἀπαντήσω καὶ εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῶν δίδων καὶ κυρίων:

Sensible *Θ. Ι. Ρ., Ζητιάνας τῆς ἀγάπης, Ἐλπιδοφόρου Μ, Νυκτοπουλιοῦ, Μελοχροινῆς νεράϊδας, Μὰξ Λίντερ, Ἀνθισμένου ρικιοῦ. Μυροβόλου ἀνοίξεως, Κ. Λιάστικου Γ. Κ., Ν Α. Π. Α, Γεωργίου Χ. Δ, Ἀστυνομικοῦ, Αὐγερινοῦ, Ἀποσπερίτου.*

Π. Σ. Μακρῆν, σᾶς ἀπήντησα. Ἄμμον Θ. Δ., δὲν ἔλαβον τίποτε
Π. Σ. Λογκά, ἐπιστολή σας ἄνευ ἀντιτίμου

Ὁ Νοομάντης

ΤΟ ΜΑΚΡΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΝΤΟ ΦΟΥΣΤΑΝΙ

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΜΑΣ

Συνεχίζω σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν γνωμῶν τῶν ἀναγνωστριῶν καὶ ἀναγνωστῶν τῆς «Σφαίρας» ἐπὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς γυναικείας φούστας:

Ἡ γνώμη μου εἶναι ὑπὲρ τῆς κοντῆς φούστας, διότι δίδει χάριν εἰς τὴν γυναῖκα, συνάμα κρύβει καὶ τὰ χοονάκια της. *Διονύσιος Χριστοδουλᾶτος.*

— Προτιμῶ τὰ κοντὰ φουστάνια, ἐπειδὴ τὸ κοντὸ φουστάνι μὲ κάνει νὰ ξεχνῶ ὅλα μου τὰ βάσανα *Ἰωάν. Κανελλόπουλος Καλάμαι.*

— Προτιμῶ τὰ κοντὰ καὶ καλλίτερα θὰ ἦτο ἐὰν ἐκόντεναν ἀκόμη περισσότερον τὰ φουστάνια. Μίμης Φερέτος.

— Ἡ κοντὴ φούστα εἶναι μόνον γιὰ τὰ κορίτσια κάτω τῶν 15 ἐτῶν, ὄχι γιὰ τὶς ἡλικιωμένες τῶν 50 ἐτῶν. *Χρυσόμυγα, Φάληρον.* Στέλλα

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,:

Οἱ ἔρωτες τοῦ Διαδόχου τῆς Ρουμανίας Καρόλου μὲ τὴν ὡραίαν Ἑβραιοπούλα Μάγδα τοῦ Βουκουρεστίου.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ

Ὁ Ἄνδρας μὲ τὴν ἀπέραντον αἰσθηματηκότιτα.
Ὁ Διάδοχος μὲ τὴν καρδιὰ τὴν κουκλίστικη.
Ἡ Ἑβραιοπούλα μὲ τὸ μαγικὰ μάτια.
Ἕνας μέλλων Βασιλεὺς προσφέρει τὸ Στέμμα του εἰς τὸν ἔρωτα.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΑΥΤΟ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ κ. ΕΣΠΕΡΟ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ,,

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΗ ΚΑΝΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΗ

ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ Π' ΑΓΑΠΟΤΣΕ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝΗ

ΥΠΟ LID

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ἀγάπη μου Τιγράν, εἶπε διὰ φωνῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μόνον ἡ ζηλοτυπία ἔδιδε χρῶμα κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Εἶδες τὴν Ἀϊσὲ λοιπόν· εἶναι τόσον ὡραία, ὅπως ἐγώ;

Καὶ σταυρώσασα τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους, ἀνέμενε τὴν ἀπάντησιν.

Ἡ στάσις ἐκείνη τῆς ξάνθῆς σειρῆνος, ἀπετέλει εἰκόνα, ποὺ ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ ἔκφρονα καὶ τὸν ἀπαθέστερον τῶν ἀνθρώπων.

Ἐὰν ὁ Πυγμαλίων ἦτο ἐκ μαρμάρου καὶ ἡ Γαλάτεια ἱκέτευεν αὐτὸν νὰ ἀναλάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ ἐν τοιαύτῃ στάσει, ἤθελε χρειασθῇ πολὺ ὀλιγώτερος χρόνος διὰ νὰ συντελεσθῇ τὸ θαῦμα, παρ' ὅσος ἐχρειάσθη νὰ ζωογονηθῇ ἐκείνη ἐκ τῶν ἐρωτικῶν λόγων του.

Ὁ Τιγρὰν δὲν ἦτο ἐκ μαρμάρου.

Ἀνεπήδησεν ἐκ τοῦ διβανιου, ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας καὶ περιέβαλε τὴν Σουλτάναν...

—Ὄχι!.. ὄχι!.. ἔλεγεν ἐν μέθῃ· ἡ εὐμορφιὰ ἡ ἰδική σου δὲν εἶναι εὐμορφιὰ ἀνθρώπου!.

—Λοιπὸν εἶμαι ὡραιοτέρα ἐγώ;

—Ναί.

—Σοῦ ἀρέσω περισσότερον;

—Ναί.

—Μὲ ἠγάπησες λοιπόν;

—Ὤ, ναί!. ναί!..

Εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην, λεχθεῖσαν μὲ τὴν ὑψίστην καὶ τὴν εἰλικρινεστέραν συμπάθειαν, ἡ Χαϊδὶν ἔλαβεν ὄψιν μαινάδος.

Οἱ ὀφθαλμοί της διεστάλησαν διπλασίως, ἡ δὲ φλογερὰ ἔκφρασίς των μετέπεσεν ἀκαριαίως εἰς τὴν ἐσβεσμένην ἐκείνην ἔκφρασιν, ποὺ χαρακτηρίζει παραδοξως τὰς δύο ἀντιθέτους καταστάσεις τῆς ζωῆς· τὴν ἔκλειψιν αὐτῆς ἢ τὴν ὑπερβολήν της.

Τὸ στόμα της ἀνέδιδε φλόγα ἀντὶ πνοῆς.

Τὸ πρόσωπόν της εἶχε πορφυρωθῆ μέχρι τῶν τριχῶν τῆς κόμης της, ἀπὸ δὲ τῶν παρειῶν της ἀνεδίδετο μία φλογερὰ ἀκτινοβολία, ἡ ὁποία, φθάνουσα μέχρι τῶν παρειῶν ἐκείνου, μετέδιδεν εἰς ὁλόκληρον τὸ σῶμα του ἀκατάσχετον καὶ ἐξαντλητικὸν πῦρ...

Ὁ νεανίας ἐνόμιζεν ὅτι ἔχανε τὰς αἰσθήσεις.

Ἀφῆκε νὰ διαφύγῃ ἐκ τοῦ στήθους του εἷς στεναγμὸς καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου...

Τότε ᾐσθάνθη δύο νευρώδεις χεῖρας νὰ κατασχίζουν πυρετωδῶς τὰ γυναικεῖα ἐνδύματά του καὶ νὰ καταρρίπτουν αὐτὰ εἰς ῥάκη ἄμορφα...

Τὸ ὄνειρόν του ἐξηκολούθει...

Ἓν σῶμα φλεγόμενον περιεπτύχθη ἀσφυκτικῶς τὸ ἰδικόν του καὶ δύο πυρινα χείλη προσεκολλήθησαν ἐπὶ τῶν χειλέων του, ὡς ἐὰν ἐζήτουν νὰ ῥοφήσουν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἀσθενεστέραν τῆς λιποθυμίας του πνοήν.

Ἀπρόοπτον ἄγγελμα

Διέρχονται νύκτες ἀγωνίας διὰ τὸν ἄνθρωπον, ποὺ ἀφαιροῦν ἀπ' αὐτὸν ὁλόκληρον τὴν νεότητα καὶ τὸν παραδίδουν εἰς τὴν ἐπομένην ἡμέραν γέροντα.

Ἀλλὰ διέρχονται καὶ νύκτες εὐδαιμονίας, αἱ ὁποῖαι καὶ γέροντα δύνανται νὰ παραδώσουν εἰς τὴν ἐπομένην πρωΐαν πλήρη νεότητος καὶ ζωῆς.

Τί δύνανται δὲ νὰ πράξουν αἱ νύκτες αὗται διὰ νεαρὰς ὑπάρξεις ἀγαπωμένας, ποθούσας ἀλλήλας καὶ διελθούσας τὰς ὥρας μίαν πρὸς μίαν ἐν διαρκεῖ ἀπολαύσει, μόνον τὰ πρόσωπα τῶν δύο ἐκείνων καθειργμένων ἠδύναντο νὰ δώσωσι πλήρη ἰδέαν εἰς τὴν ἀνατέλλουσαν αὐγὴν τῆς ἐπομένης ἡμέρας.

Τὸ φῶς εἶχεν εἰσδύσει ἄπλετον διὰ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου τοῦ λουτῆρος, διὰ τοῦ ὁποίου καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἡ δροσερὰ βοσπορῖτις αὔρα μάτην προσεπάθει νὰ δροσίσῃ τὰς φλεγομένας ἐκείνας ψυχάς.

Τὸ ὡρολόγιον τοῦ λουτῆρος, δεικνῦον μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπαθείας τὰς ὥρας τῆς ἀνίας, ὅσον καὶ τῆς εὐδαιμονίας τὰς ὥρας, ἐσήμαινεν ἤδη τὴν ἐννάτην.

Καὶ ὅμως ἐὰν εἰσήρχετό τις αἰφνηδίως ἐν τῷ θαλάμῳ ἐκείνῳ, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τίς ἐκ τῶν δύο εὑρίσκετο ἐν τῇ ἀγκάλῃ τοῦ ἑτέρου...

Εἰς τὸν τελευταῖον ἦχον τοῦ ὡρολογίου, ἡ Χαϊδίν, ἀποσπασθεῖσα ἐκ τῆς ἀγκάλης τοῦ Τιγράν, ἀνεπήδησεν ἀνησύχως.

—Τιγράν! εἶπε· εἶναι τόσον ἀργά... ἐνδύσου γρήγορα.

Ὁ Ἀρμένιος ἔσπευσε πρὸς τὰ γυναικεῖα ἐνδύματά του τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς ῥάκη τῇδε κἀκεῖσε ἐπὶ τοῦ τάπητος.

Εἰς τὴν θέαν των ὠχρίασε.

—Εἶναι σχισμένα! ἐψιθύρισε.

—Σχισμένα!.. καὶ ποῖος τὰ ἔσχισε;

Ἐκεῖνος ἐμειδίασε βεβιασμένως, ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπήντησε:

—Ἐγώ!

Ἡ Χαϊδὶν δὲν ἔχασε τὸ θάρρος της.

Ἔσπευσεν εἰς τὴν ἱματιοθήκην καὶ ἐκλέξασα τὴν ἁπλουστέραν τῶν ἐσθήτων της, ἔφερεν αὐτὴν ταχέως εἰς τὸν Ἀρμένιον καὶ τὸν ἐβοήθησε νὰ ἐνδυθῇ.

Μετὰ τοῦτο περισυνάξασα ὅλα τὰ ῥάκη τῶν φορεμάτων του, ἔκρυψεν αὐτὰ ἐντὸς ἐλεφαντίνου κιβωτίου, τοῦ ὁποίου ἐκράτει τὴν κλεῖδα, καὶ λαβοῦσα αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς τὸν ἔσυρεν εἰς τὸν κοιτῶνά της.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν τὰ πάντα ἐν τῷ κοιτῶνι τῆς Σουλτάνας ἐμαρτύρουν πάροδον ἡσύχου καὶ εἰρηνικῆς νυκτός, ἐνῷ μικρὰ κλίνη, εἰς παρακείμενον θαλαμίσκον, προωρισμένη διὰ θαλαμηπόλον ἐπιφορτισμένην νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς ἀσθενείας τῆς δεσποίνης τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου, ἐμαρτύρει εὐγλώττως, ὅτι ἡ νεαρὰ θαλαμηπόλος εἶχε διέλθει ἥσυχος καὶ ἀμέριμνος τὴν νύκτα ἐπ' αὐτῆς.

Ὅτε ἡ Χαϊδὶν ἐπείσθη ὅτι τὰ πάντα εὑρίσκοντο ἐν τάξει καὶ οὐδὲν ἐμαρτύρει τὸ πρωτοφανὲς διὰ τὸν χῶρον ἐκεῖνον ὄργιον τῆς παρελθούσης νυκτός, ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος καὶ ἔσυρε τὸ σχοινίον τοῦ κώδωνος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΚΑΛΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΔΥΛΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ κυρία Σταροπούλου ἔμεινεν ἀδρανής, τῶν ἀγαθῶν της ὁρμῶν κατευνασθεισῶν ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιδράσεως, ἣν ἐξήσκει ἐπὶ τοῦ πνεύματος αὐτῆς ὁ σύζυγος. Ἀλλ' ἡ ψυχή της ἐπόνει, ἐνῷ ἔβλεπε τὴν νεάνιδα κατερχομένην τὴν κλίμακα μὲ βῆμα κλονούμενον.

Ἡ Μαριώρα δὲν ἔβλεπεν.

Ἐνόμιζεν ὅτι ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέγαρον εἶχε καταπέσει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της· ὑπὸ τόσης ζάλης καὶ θαμβώσεως κατείχετο.

Ἐξελθοῦσα δὲ εἰς τὴν ὁδόν, ἀντὶ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιμανδρίτου, ἐπορεύθη ἀσκόπως, μὴ ἀκούουσα τὰ βωμολόχα ἐπιφωνήματα, τὰ ὁποῖα τῆς ἀπηύθυνον οἱ παραπορευόμενοι ἀναιδεῖς, ἐπανειλημμένως κινδυνεύσασα νὰ καταπατηθῇ ὑπὸ ἁμαξῶν, τῶν ἁμαξηλατῶν ἐκπεμπόντων βλασφημίας, μετὰ τα ἐπανειλημμένα «ἐμπρός!» τὰ ὁποῖα ἡ νεᾶνις δὲν ἤκουεν.

Αἴφνης πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου, ᾐσθάνθη ὅτι ἀνήρ τις ὠρθώθη πρὸ αὐτῆς καὶ ἀναβλέψασα εἶδεν ἐνώπιόν της τὸν Ἀριστοτέλην μὲ τὸ εὐρύ του στῆθος, μὲ πρόσωπον ἐκφράζον ἔκπληξιν.

Μὲ τὸ πρῶτον βλέμμα ὁ νεανίας ἐννόησε τί περίπου εἶχε συμβῆ καὶ κάτι τι περισσότερον μάλιστα.

—Δὲν σοῦ τἄλεγα ἐγώ; τῆς εἶπεν. Ἔφυγες ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Σταροπούλου, αἲ; Καὶ θὰ ἔφυγες, διότι θὰ προσπαθοῦσε . . . Δὲν σοῦ τὤλεγα 'γὼ πῶς εἶναι ἄτιμος ἄνθρωπος; Βρὲ τὸν μπερμπάντη, τὸν ὑποκριτή!

Ἡ νεᾶνις, ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως, ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Καὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της καὶ τῇ συναισθήσει τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ἐρημιᾶς της, τῆς ἦλθε νὰ ριφθῇ εἰς τὸ ἀνδρικὸν ἐκεῖνο στῆθος, νὰ στηρίξῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἀδυναμίαν της καὶ νὰ ἀνακουφισθῇ διὰ τῶν δακρύων ἡ βαρυαλγοῦσα καρδία της.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ᾐσθάνετο τὴν ἀνάγκην στηρίγματος ἀδελφικοῦ, φιλοστόργου καρδίας δυναμένης νὰ ἀκούσῃ τὸν πόνον της καὶ νὰ τὴν παρηγορήσῃ.

Ἀλλ' ἡ αἰδημοσύνη της ἠμπόδισε τὴν πρώτην ἐκείνην ὁρμὴν τῆς πασχούσης καρδιας της.

Ἐν τοσούτῳ ἠκολούθησε τὸν νεανίαν εἰς τὸ περιβολάκι τοῦ Πανεπιστημίου, ὅταν οὗτος τῆς εἶπε μὲ ἀδελφικὸν καὶ πραΰντικὸν τόνον:

—Πᾶμε ἐδῶ νὰ μοῦ τὰ πῇς.

Ἦτο Κυριακὴ καὶ τὸ Πανεπιστήμιον ἦτο κλειστόν· τὰ προπύλαια καὶ τὸ κηπάριον ἦσαν ἔρημα· μόνον ἄστεγός τις πιναρὸς ἦτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ ἑνὸς θρανίου.

Ἀλλ' ἡ νεᾶνις ἀπήντα μόνον διὰ δακρύων καὶ λυγμῶν εἰς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας τῆς ἀπηύθυνεν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅστις ἐκλαμβάνων τὰ δάκρυα ἐκεῖνα ὡς ἀπαντήσεις καταφατικάς, ἀνεφώνησεν ἐπὶ τέλους:

—Βρὲ τὸν ἄτιμο! θὰ δῇς τί θὰ τοῦ κάμω 'γώ! θὰ τὸν ρεζιλέψω.

—Ὄχι, εἶπεν ἡ Μαριώρα ἐν μέσῳ τῶν κλαυθμῶν της, μὴ τοῦ κάμῃς τίποτε... ἡ κυρία εἶναι ἅγια γυναῖκα.

—Τί σημαίνει, ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι κακοῦργος;... Ἀκοῦς τὸν ἄτιμο, ἀκοῦς!.. Καλὰ σοῦ τὰ ἔλεγα ἐγώ, ἀλλὰ δὲν ἤθελες νὰ μ' ἀκούσῃς. Ἂν εἶχες ἔλθει σπίτι μας, θὰ τὰ πάθαινες αὐτά;

—Μὰ δὲν μπορῶ ἐγὼ νὰ ἔλθω σπίτι σας, εἶπεν ἡ νεᾶνις, χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν παρακαθήμενον Ἀριστοτέλην.

—Γιατί;

—Θὰ πάω σ' ἄλλο σπίτι, ὥστε νὰ μπορέσω νὰ γυρίσω στὴν πατρίδα μου.

—Καὶ σ' ἀφίνω ἐγώ, νομίζεις, νὰ πᾷς σ' ἄλλο σπίτι νὰ πάθῃς πάλι τὰ ἴδια καὶ χειρότερα:

Ἡ νεᾶνις τὸν ἠτένισε μετά τινος ἀπορίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τρυφερᾶς εὐγνωμοσύνης.

—Ἐγὼ ποὺ εἶμαι τρελλαμένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου, γλυκειά μου Μαριώρα, ἐγὼ νὰ σ' ἀφήσω νὰ τραβᾷς τέτοια βάσανα καὶ τέτοιους κινδύνους; εἶπεν ὁ νέος προσηλῶν εἰς αὐτὴν περιπαθὲς βλέμμα. Καλλίτερα σκοτώνομαι ἑφτὰ φορὲς παρὰ νὰ σοῦ γίνῃ καμμιὰ προσβολή.

Αἱ ὠχραὶ παρειαὶ τῆς Μαριώρας ἐγένοντο περιπόρφυροι καὶ οἱ δάκτυλοί της προσέτριβον ἐν ἀμηχανίᾳ τὴν παρυφὴν τῆς ποδιᾶς της.

—Δὲν μὲ πιστεύεις λοιπὸν ἀκόμη πῶς σ' ἀγαπῶ; ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀριστοτέλης μὲ τὸν περιπαθέστερον τόνον τῆς φωνῆς του. Δὲν τὸ βλέπεις στὰ μάτια μου, εἰς τὸ περιπάτημά μου, εἰς τὸ πρόσωπόν μου, εἰς ὅλα μου, πῶς εἶμ' ἀρρωστημένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ σοὔχω; Θέλεις νὰ μὲ ἰδῇς νεκρό, γιὰ νὰ με πιστέψῃς; Δὲν πιστεύω νὰ εἶσαι τόσῳ σκληρά. Ἠμπορῶ ἐγὼ πλειὰ νὰ ζήσω χωρὶς ἐσέ, χωρὶς τὴν χρυσῆ μου τὴν Μαριώρα, ποὺ δὲν λείπει στιγμὴ ἀπὸ τὴν καρδιά μου κι' ἀπὸ τὸ νοῦ μου; Ἂν θέλῃς νὰ σκοτωθῶ ἢ νὰ σκοτώσω ἄνθρωπο, πήγαινε σ' ἄλλο σπίτι. Τί τὴ θέλω τὴ ζωή, ἀφοῦ δὲν μ' ἀγαπᾷς; Ζωὴ θὰ εἶναι πλειὰ αὐτὴ ἢ μαρτύριο; Ἄχ! Μαριώρα, νὰ εἶξευρες πόσον σἀγαπῶ, νἄξευρες τί φλόγα ἔχω στὴν καρδιά. Καὶ σὺ δὲν μ' ἀγαπᾷς, τὸ βλέπω, δὲν μ' ἀγαπᾷς καθόλου... Γιατί, χρυσό μου; Τόσῳ κακὸς λοιπὸν σοῦ φαίνομαι, τόσῳ ἄσχημος;

Εἰς τοὺς καστανοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Μαριώρας ἀνέβλυσαν ἐκ νέου δάκρυα.

Τί νὰ τοῦ εἴπῃ; ὅτι δὲν τὸν ἠγάπα; θὰ ἐψεύδετο, διότι τώρα πρὸ πάντων ᾐσθάνετο ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος εἶχε σκλαβώσει ἐντελῶς τὴν καρδιάν της.

Ἐν τῇ ἐγκαταλείψει καὶ τῇ ἀπελπισίᾳ της, τὸ ἀόριστον αἴσθημα, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐκίνει εἰς τὴν καρδίαν της ὁ νέος ἐκεῖνος, ἀνεφάνη ἔρως ἐναργής, ἔρως περιπαθής, τὸν ὁποῖον ἀφ' ἑνὸς παρέσυρεν ἡ ἀπελπισία ἀφ' ἑτέρου δὲ συνεῖχεν ἡ παρθενικὴ συστολή. Ναί, τὸν ἠγάπα· ἡ καρδία της ἐσκίρτα ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν μελαγχολικῶν ἐρωτολογημάτων του, καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς της κάτι τῆς ἔλεγεν ὅτι ἡ μοῖρά της εἶχε συνδεθῆ ἐσαεὶ καὶ ἀρρήκτως πρὸς τὸν νέον ἐκεῖνον.

Ἠσθάνετο ὅτι εἰς τὸν κόσμον ἐκεῖνον, τὸν πλήρη κινδύνων διὰ τὴν ἀθῳότητά της, εἰς τὸν κόσμον ἐκεῖνον, ὅπου ἔμενεν ἔρημος καὶ ἀπροστάτευτος, μόνον παρὰ τοῦ νέου ἐκείνου ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ προστασίαν ἡ δειλὴ καὶ ἀσθενὴς ὕπαρξις αὐτῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΒΙΝΓΚΟΥ

35 ΠΟΝΤΟΥΣ ΤΩΡΑ

Πάνω ἡ φούστα πάλι. Ἄλλη διαταγὴ
καὶ τὰ σκυλλιὰ δεμένα,
κοντένει πάλι ἡ φούστα τῆς συμβίας μου
κι' ἀλλοίμονο σ' ἐμένα.
Περίεργα φαινόμενα παρα-
[τηρῶ
καὶ ἀληθῶς παράξενα τὰ
[γοῦστα,
ὅλες ἡ πίκρες, τὰ γινάτια
[κι' οἱ καϋμοὶ
ξεσποῦν στῶν γυναικῶν τὴ
[φούστα.
Ὅλοι τους σήμερα στὴ γῆ κυττοῦν
καὶ τὸν ποδόγυρο ἐξετάζουν
κι'οἱ Εὐρωπαῖοι ποὺ μᾶς βλέπουν, χά-
[σκουνε
καὶ κάποτε κρυφὰ ἀναστενάζουν.
Πέφτουνε κυβερνήσεις, πα-
[ραιτοῦνται διάδοχοι,
ἡ λίρα στὰ οὐράνια φτά-
[νει
μὰ ὁ Ρωμηὸς περιφρονεῖ
[ὅλα αὐτὰ
καὶ διαρκῶς κυττάζει τὸ φου-
[στάνι,

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Λοιπὸν πῶς τὰ περάσατε στὰς ἑορτάς;
Ἐτσακισθήκατε, βεβαίως, ὅλοι
πτῶμα ἐδεῖς ἀπὸ τὴν κούρασι.
πτῶμα καὶ τὸ πτωχὸ τὸ πορτοφόλι.
Φόνοι, τραυματισμοὶ
[στὴν ἀγορά,
βρισιές, γλυκομιλή-
[ματα, γελάκια,
ἦλθαν ἡμέρες ποὺ μᾶς
[κοροϊδεύανε
κι'αὐτὰ τοῦ γάλακτος
[τ' ἀρνάκια.
Ὑστερα ἀπὸ τὰ ραπα-
[νάκια
καὶ τὰ μπρόκολα
μᾶς ἦρθε τανιτὸ καὶ
[πόνος στὸ στομάχι,
κ'ἡ πεθερά μου τρώγοντας κι'ὅλο τρώ-
[γοντας
ἀρρώστησε ποὺ κακὸ χρόνο νἄχῃ.
Καὶ τ'ἀποτέλεσμα τῆς πανηγύρεως αὐτῆς
ποὺ μ'ἔκανε σὰν ἄλαλος νὰ μείνω,
ποιὸ ἦταν, φίλοι μου, παρακαλῶ;
κλίσματα, ρετσινόλαδο, κινίνο.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Εἶδες ἐκεῖ τὸν ἔρωτα τὸν μασκαρᾶ
καμώματα, ἀλή-
[θεια,
ποὺ τὰ κάνει;
Ἑνὸς Διαδόχου
κλέβει τὴν καρ-
[διὰ
καὶ παρὰ γουγου-
[νότριχα
νὰ τὸν τρελλάνῃ.
Δὲν ἐξετάζει στέμ-
[ματα
ὁ μασκαρᾶς
οὔτε καὶ δόξες,
οὔτε πλούτη,
τρυπώνει στὴ καρ-
[διὰ σου
σὰν τὸν διάβολο
κι' εὐθὺς σ' ἀνατινάζει σὰν μπαροῦτι
Λαμβάνεις μέτρα προφυλακτικά.
τὸν φοβερίζεις μετὰ παρρησίας,
τοῦ κλείνεις τὴν κυρία εἴσοδο, ἀλλ'αὐ-
[τὸς
μπαίνει ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας.

Ἕνα δουβενὶρ

— Τί κρύβεται μέσα στὸ ὡραῖον αὐτὸ μεταγιόν;
— Τὰ μαλλιὰ τοῦ ἀνδρός μου.
— Μά, ὁ σύζυγός σας ζῇ ἀκόμη.
— Ναί, ἀλλὰ τὰ μαλλιά του ἀπέθαναν,

Η ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Φράκα ποὺ σιδερωθήκανε
καὶ ψηλὰ καπέλλα ποὺ κα-
[θαριστῆκαν
στὴν ντουλάπα πάλι κλει-
[δωθῆκαν
Καὶ πολλὲς κυρίες ποὺ ἐγλύ-
[φοντο
καὶ ποὺ γλύφονται ἀκόμα,
μεῖναν μὲ τὸ χέρι τους στὸ
[στόμα.

Κορίτσια μου σκληρόκαρδα,
νὰ σᾶς φιλήσω, ***Ο ΣΒΙΝΓΚΟΣ***

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΝΩΡΑΣ

ΑΝΔΡΕΣ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΠΑΙΔΙΑ
ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΟΛΟΙ ΝΑ ΛΕΓΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ;
Κ-ρ--†-λ--ο-ν!

Λύσεις συνοδευόμεναι ὑπὸ μονοδράχμου, γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» μέχρι τῆς 27ης Ἰανουαρίου. Τ' ἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ φύλλον τῆς 30ης Ἰανουαρίου.

Οἱ ἐσωκλείοντες περισσότερα μονόδραχμα, λαμβάνουν περισσοτέρους κλήρους κατὰ τὴν ἐκκύβευσιν πρὸς ἀπονομὴν τῶν βραβείων.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΑ ΔΟΘΟΥΝ ΔΕΚΑ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

Πρῶτον βραβεῖον: Μία πλεκτὴ σάρπα.
Δεύτερον: Ἕνα ζεῦγος γάντια ἰμιτασιὸν «Σουέτ».
Τρίτον: Μία φιάλη ἀρώματος.
Τέταρτον: Τρίμηνος συνδρομὴ «Σφαίρας».
Πέμπτον: Δραχμὰς 15 εἰς μετρητά.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Πρῶτον βραβεῖον: Ἕνα κουτὶ πούρα.
Δεύτερον: Μία ταμπακέρα μετάλλινη.
Τρίτον: Μία πολὺ σὶκ καρφίτσα γιὰ τὸ λαιμοδέτη.
Τέταρτον: Μία ταμπακέρα ἀπὸ πετσί.
Πέμπτον: Δραχμὰς 15 εἰς μετρητά.

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΤΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 359 ΦΤΔΔΟΥ ΤΗΣ 19ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ μικρὸς-μικρὸς παντρεύου
ἢ μικρὸς καλογερέαου.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

Λύσεις ὀρθάς, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἔστειλαν οἱ ἑξῆς:

Μαρία Περούτση, Τιτίκα Μπορέλλη (κλῆρ. 5), Γ. Ροδίτης (κλῆρ. 2), Τούλα Ἀλεξοπούλου, ***Στέλλα Νικολάου***, Αἰκατερίνη Βοθρουτοῦ, Ἄννα Γαβριήλ, Μαρίκα Πανταζῆ (κλῆρ. 4), ***Πέτρος Σινόπουλος*** (κλῆρ. 10), Εὐάγγελος Κάλλος (κλῆρ. 2), Νικόλ. Σταθόπουλος, Γεώργ. Χατζηζαφείρης, Ἀριστοτέλης Γιαννουλίδης (κλῆρ. 5), Ἐμμ. Μπάρδης, Ἀγγελικὴ Στρατῆ, Λούλα Στρατῆ, Νικολίτσα Σπηλιωτακοπούλου, Σταύρος Σταυρακοπουλος, Γεώργ. Χανδράκης, Κων. Ἀηδονόπουλος, Νησιωτοπούλα (κλῆρ. 2), ***Νικ. Κυριακόπουλος***, Γεώργ. Παντούλας, Νίτσα Παναγοπούλου Μιχαὴλ Φρέρης (κλῆρ. 5), ***Ἰουλία Γιαρεμπῆ*** (κλῆρ. 5), Βιλελμένη Φουναρακη, Λεων. Παπαδάκης, Ἠλίας Κοντόπουλος, ***Σταῦρος Νικολάου*** (κλῆρ. 3), Εὐτυχία Μπελλιὲ (κλῆρ. 6), Γεώργ. Ξιδόπουλος, Μαρία Ἀναγνωστίδη, Χρῆστος Σεργάνης, Πέτρος Μπεχάρης, Πηγὴ Πεσλῆ Ν. Ι. Μπούρης (κλῆρ. 5), ***Ζαραντούλα Μικρογιώργου***, Ἀπόστολος Χριστόπουλος (κλῆρ. 2), Ἀλκηστις Καραμπάτη,

(**Ἡ συνέχεια τῶν ὀνομάτων εἰς τὴν 7ην σελίδα**)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΑΡΖΕΡ

Ἀχρόνιαγον μῆτερ μου,

Ἀπαίσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον ἔτος καὶ τὰ ἅγια Θεοφάνεια μὲ ὑγεία. Ἀποῦς ἐκεῖ νὰ μοῦ κάνῃ μβοναμᾶν ὁ σύζυξ μου μίαν γαλῆν, ὅπερ, λέγει, νὰν τὴ ψήσω καὶ νὰν τὴν φάγω, ὁ μασσῶνος. Σοὺς μπέ, τοῦ λέγω. Ἐγὼ θέλω ἀδάμαντας, καὶ ρουμβινέδες καὶ ὄχι δῶρα ἄχρεια καὶ ἀναιδῆ. Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἀπήντησε, κι' ἐγὼ λιποθύμιξα, ὅπερ ἐπιθυμῶ καὶ σ' ὑμᾶς πάντος καὶ πασῶν.

Βέττα

ΤΑ ΡΑΒΑΣΑΚΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΤΑ 100 ΑΡΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Πιρδίκου μ' π'λί μ',

Προυγρές, τὴν προπαραμονὴ δηλουνότ' τῆς Προυτοχρουνιᾶς, ἀπάντηξα ἰκεῖ στοὺ δρόμου τ'ς νέας ἀγουρᾶς τοὺν προκουμένου τ'ν ἀδιρφούλ' σ', ὅπου δὶν σὲ ντουφέκιζι κάλλιου οὐ ἔρμους μόν' σ' ἀφ'κι ζουντανὴ γιὰ νὰ σὶ πάρου ἰγὼ κὶ νὰ μαρτυρήσου, σὰν τοὺν ἅγιουν Ἰωαννὴ τοὺν Καλυβίτ' νὰ μαρτυρήσου.

—Τί χαμπάρια, ρὲ Χρήστου; τ' κάνου. Μπὰς εἶδις, μαθές κἄνα ἀρνὶ του γαλάτου;

—Εἶδα, μ' κάνει. Ἔφ'ραν κσμμὰ ἰκατουστή.

—Ποτες, οὐρέ;

—Πρὸ οὐλίγου.

—Σὰν πουλλὰ τὰ λές, κὺρ Χρήστου, τ' κάνου. Νὰ φέρ'ν ἰκατὸ ἀρνιὰ τ' γαλάτου κὶ νὰ μὴ βαρέσ'ν ἡ κσμπάνες;

—Γιατί, οὐρὲ Μήτρου;

—Διότ' μέχρ' σήμερις μονάχα ἔκθετα τοῦ γαλάτου γλέπουμε.

—Ἴσως νὰ μὴν ἤνταν κ' ἰκατό. Μόλ'ς τἄδα μ' φάν'καν ἰκατό. Μὰ μόλ'ς ἀρχίν'σα νὰ τὰ μιτράου, τὰ βρῆκα μονάχα τριάντα.

—Δὲν εἶνι δυνατόν, τ' λιέου ἀκραδάντους. Κὶ τριάντα νἄταν πάλε θὰ γινότουν διαδήλουσι.

—Μπουρεῖ νἄτουν κὶ δέκα, μ' κάνει. Μ' ἔπιασε ζάλη κὶ δὶν εἶδα καλά.

—Μουρὲ Χρήστου, κ' ἔν' ἀρνὶ νἄτουν μπόραγι οἱ πόλ'σμαν νὰ κάνουν ἀντάρα σὰν νἄνταν μιλλιούνια.

—Ἀμ' ποιὸς ξέρ'. Μπουρεῖ νἄτουν κ' ἕνα.

—Στὴ ζουή σ', ρὲ κ'νισδέ, τ' κάνου, τοῦδες μὶ τὰ μάτια σ' τοὺ ἔν' ἀρνὶ τοῦ γαλάτου;

—Ὄχι, βρὲ πιδί μου, μόνον τὴν ἀντάρα τ' ἄκ'σα.

Τέτοια ἀδιρφὴ τέτοιουν ἀδιρφὸ ἔχ'ς μαθὲς κ' ἰσύ, ψεύταρουν κι' ὀνειροπόλουν.

Ταῦτα κὶ μένου, γειά σ' κι' ἀντίου μ',

Μήτρους Κουρνόγαλους

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΒΑΡΕΛΙΟΥ

Τ' εἶναι τοῦτα πάλε τὰ μπεγκλέρια, ρὲ Μανιώ μου ἑξαδάχτυλη καὶ διπλοχορφάδα. Ρέ, γιὰ νὰ σάξουν τὰ πράγματα πρέπει δηλονότι νὰ ἐπέβῃ ἡ Κενωνία τῶν Ἐθνῶ, τὸ Συνέδριο τῆς Χάγης γι' ἡ Μάγισσα ἡ κερὰ Μήτρενα. Ἐδῶ ἐξόδεψε τὸ ἄρρεν γένος τὰ μαλλοκέφαλα του γιὰ νὰ μακρύνῃ τὴ φούστα τοῦ θήλεου 30 ἑκατοστά, τὸ ὁποῖον τριάντα κατοστάρικα μὲ λένε, τώρα σοῦ λένε οἱ γαλέοι ὄχι τριάντα περὶ τριανταπέντε. Ἄσε με κάτω γιατὶ πικράθηκα!

Σὰ νἄτουνα δηλαδὴς ἡ γυναικεία φούστα φούτ μπώλου καὶ τὴν κυλᾶνε δεξὰ κι' ἀριστερὰ κ' ὅπου δεῖ. Καταλαβαίνεις; Ἀλλοιμονος!

Ὅπως βαδίζουν τὰ πράματα μὲ τὰ τέσσερα θὰ δῆς αὔριο νὰ διατάξουνε νὰ κουντίνουνε καὶ τὰ βαρέλια 35 ἑκατοστά, τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς νὰ βάνῃ τὸ χέρι του. Θάχουμε τότε. Νὰ βάνουν χέρι στὴ γυναῖκα πολὺ καλά, τὸ ἐπιτρέπω. Ἄς βάνουν μαγάρι καὶ πόδι, ἀλλὰ νὰ προσβάλουν τὴν τιμὴ τοῦ βαρελιοῦ δὲν θὰν τὸ ἐπιτρέψω ποτές. Μὲ ξέρεις καὶ σὲ ξέρω. Ἔτσι; Τὸ λέει γλέπεις κι' ὁ Σολομῶντας: Πατέρος καὶ μητέρος οὔλων τιμιώτερο ἔστιν ὁ οἶνος. Πῶς;

Ἐφύλιο σπαραγμὸ

Ὁ Βλάμης

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ΕΝΑ ΔΩΜΑ ΤΙΟ ἐπὶ τῆς πλατείας Ὁμονοίας, κατάλληλον διὰ γραφεῖον. Ἐνοίκιον πολὺ συμφερτικόν. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας», Ἁγίου Κωνσταντίνου 7.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΟΘΩΝΟΣ ΚΑΙ Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΑΣ

ΥΠΟ Α. ΑΤΤΙΚΟΥ

Ἀρ. 10 (*Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου*)

Ὁ ὑπασπιστὴς Γενναῖος Κολοκοτρώνης διέκοψε τὸν Βασιλέα.

—Αὐτὸ τὸ ἐλάτωμα τὸ ἔχουν ὅλοι οἱ λαοί, τοῦ εἶπεν.

Ὁ Ὄθων ὅμως ἦτο ἀνένδοτος.

—Δὲν θὰ μπορέσετε νὰ μὲ μεταπείσετε, ἐδήλωσε τώρα καὶ τὸ πρόσωπόν του ἔδειχνε πολὺ καλὰ μὲ πόσην ἀποφασιστικότητα ὡμιλοῦσε.

—Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Μεγαλειότατε, ἐφώναξεν ὁ Κανάρης. Αὐτὸ ποὺ κάνετε...

—Εἶναι προδοσία, συνεπλήρωσεν αἴφνης μία φωνή.

Καὶ ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία ἐνεφανίσθη.

Πρώτην φορὰν ἡ Βασίλισσα εἰσήρχετο εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Ἀνακτορικοῦ Συμβουλίου.

Ὅλοι τὴν ἐκύτταξαν κατάπληκτοι.

Ὁ Ὄθων ἦτο ἀτάραχος. Τῆς ἔρριψεν ὅμως ἕνα βλέμμα, εἰς τὸ ὁποῖον περιεκλείετο ὅλη ἡ ἀηδία ποὺ ἠσθάνετο ἡ ψυχή του δι' αὐτὴν καὶ τῆς εἶπε:

—Πῆτέ το ὅπως θέλετε. Ἀπεφάσισα νὰ παραιτηθῶ καὶ θὰ παραιτηθῶ.

—Διὰ νὰ φύγετε μὲ τὴν ἐρωμένην σας, εἶπεν ἡ Ἀμαλία, λαμβάνουσα θέσιν εἰς τὸ μέσον τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ὑπασπιστῶν.

Ὅλων τὰ βλέμματα προσηλώθησαν εἰς τὰ χείλη τοῦ Ὄθωνος. Ἐπερίμεναν νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἐπερίμεναν νὰ ἴδουν τὸν Βασιλέα νὰ ἐπιτίθεται ἐναντίον τῆς Βασιλίσσης, ἀλλὰ τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν συνέβη.

—Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, ἀπήντησεν ὁ Ὄθων καὶ νομίζω ὅτι κανεὶς δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτω τὸν ἑαυτόν μου ὅπως θέλω ἐγὼ καὶ ὄχι ἡ Βασίλισσα.

Ὁ πρωθυπουργὸς Κανάρης ἤρχισε νὰ ἐρεθίζεται. Ἡ κυνικὴ ἐκείνη ὁμολογία τοῦ Βασιλέως ἦτο πρωτάκουστος.

Τὸ ἔθνος ἔκαμε μίαν αἱματηροτάτην ἐπανάστασιν διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ. Τώρα ὅμως ἐχρειάζετο ἕναν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ ἐστερέωνε τὴν ἐλευθερίαν του καὶ θ' ἀνελάμβανε νὰ τοῦ ἐπουλώσῃ τὰ τραύματα. Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο ὁ Βασιλεύς, ὁ Βασιλεὺς Ὄθων τὸν ὁποῖον εἶχεν ὑποδεχθῆ ὁ λαὸς μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸν καὶ εἶχε στηρίξει εἰς αὐτὸν τὰς καλλιτέρας του ἐλπίδας.

Τώρα ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς ἐγκαταλείπει τὸν λαὸν αὐτὸν ἔρμαιον τῆς τύχης του, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ ἐρωτικόν του πάθος.

Ἄ, μὰ αὐτὸ ἦτο πάρα πολύ.

Ὁ πρωθυπουργός, ὡς ὁ ἀπ' εὐθείας ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ, εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

—Δὲν θὰ φύγετε, τοῦ εἶπε μὲ σταθερὰν φωνήν.

—Καὶ ποιὸς θὰ μ' ἐμποδίσῃ; ἠρώτησεν ὁ Ὄθων.

Ἀλλὰ πρὶν ὁ Κανάρης ἀπαντήσῃ, ἡ Βασίλισσα ἔλαβε πάλιν τὸν λόγον.

—Ἐγὼ θὰ σᾶς ἐμποδίσω, ἐφώναξεν. Εἶσθε σύζυγός μου. Δὲν θὰ ἐπιτρέψω ποτὲ νὰ ἐξευτελισθῆτε μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ν' ἀνα-

Κάτω ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα ὁ Λαὸς ἐμαίνετο ἐναντίον τοῦ Ὄθωνος.

χωρήσετε μὲ μίαν ἄτιμον γυναῖκα, ἡ ὁποία δὲν διστάζει νὰ προδώσῃ τὴν πατρίδα της διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν ἔρωτά της.

Ὁ Βασιλεὺς ἐσηκώθη ὁρμητικός.

—Σεῖς, εἶπεν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Βασίλισσαν, καλὰ θὰ κάμετε νὰ φροντίζετε διὰ τὰς ἰδιωτικάς σας ὑποθέσεις ὥστε νὰ μὴ φθάνουν μέχρι τοῦ λαοῦ τὰ μυστικὰ τῆς καρδίας σας.

Ἡ Ἀμαλία τὸν ἐκύτταζε μὲ ἀπορία, ἐνῷ τὰ μάγουλά της εἶχαν γίνει καταπόρφυρα.

—Δὲν ἔκαμα κανένα κακὸ εἰς τὸν λαόν, εἶπεν.

—Αὐτὸ εἶναι ἰδικός σας λογαριασμός, ἀπήντησεν ὁ Βασιλεύς. Σᾶς δηλώνω μόνον ὅτι ὁ μόνος ὁ ὁποῖος δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ μ' ἐμποδίσῃ νὰ φύγω, εἶσθε σεῖς.

Ὁ ὑπασπιστὴς Χατζηπέτρος ἐπενέβη.

—Σκεφθῆτε ἠρεμώτερον, Μεγαλειότατε, εἶπε.

—Χατζηπέτρο, ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι ἀμετάκλητος. Δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ ἐπιβίβασις εἰς τὸ ἀτμόπλοιον.

—Δὲν θὰ φύγετε, ἐπανέλαβεν ἡ Ἀμαλία.

—Δὲν θὰ μ' ἐμποδίσετε, ἀνέκραξεν ὁ Ὄθων.

—Θὰ ἐμποδίσω ἐκείνην...

—Ἐκείνην...

—Δὲν θὰ τὴν ἀφήσω νὰ σᾶς ἀκολουθήσῃ. Ἐὰν λυπᾶσθε τὴν ζωήν της μὴ ἐπιμένετε.

—Τὴν ἀπειλεῖτε λοιπόν;

—Ναί, ὑπεραμύνομαι τῆς Βασιλικῆς μου τιμῆς.

—Σεῖς;

—Ἐγώ.

—Θὰ σᾶς ἀφοπλίσω.

—Θ' ἀποτανθῶ πρὸς τὸν λαόν. Αὔριον ὁ λαὸς θὰ τὰ μάθῃ ὅλα καὶ τότε ἡ ὀργή του θὰ σᾶς γίνῃ ἐμπόδιον ἀνυπέρβλητον.

—Θὰ τολμήσετε;

—Αὐτὸ θὰ τὸ ἰδῆτε.

—Μεγαλειοτάτη, ἔκαμε τότε ὁ Βασιλεύς, προσπαθῶν νὰ ὑπερισχύσῃ τῆς ἀγανακτήσεως, ἡ ὁποία ἐμυκᾶτο εἰς τὰ στήθη του. μὴ παραφέρεσθε. Αὐτὸ θὰ σᾶς βλάψῃ. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι αὔριον φεύγω καὶ ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ μὲ ἐμποδίσῃ. Δὲν φεύγω ὡς Βασιλεύς, ἀλλ' ὡς ἁπλοῦς πλέον ἰδιώτης. Θέλετε ἄλλο;

Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς ὑπασπιστὰς καὶ τὸν πρωθυπουργόν του, οἱ ὁποῖοι εἶχαν μείνει ἐμβρόντητοι ἀπὸ ὅσα ἤκουαν, προσέθεσε:

—Κύριοι, δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σᾶς εἴπω. Χαίρετε καὶ ἠησμονήσατέ με.

Ἀποτόμως ὁ Βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν πόρταν τοῦ γραφείου του καὶ ἔγινεν ἄφαντος.

Ἡ Βασίλισσα τρέμουσα ἀπὸ τὴν ὀργήν της ἔπεσεν εἰς μίαν πολυθρόναν καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

—Ἐτρελλάθη, ἐψιθύρισεν ὁ Κανάρης καὶ πρέπει νὰ λάβουμε τὰ μέτρα μας. Κύριοι ἀκολουθήσατέ με σᾶς παρακαλῶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γραμματείας, διὰ νὰ σκεφθῶμεν. Ἀπὸ σήμερον δὲν ἔχομεν Βασιλέα. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ μάθῃ ὁ λαὸς ἀμέσως. (**Ἀκολουθεῖ**)

ΑΝΑΠΗΣ ΛΟΙΠΑ

ΤΟ ΜΕΘΥΣΤΙΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

Ὦ, ἂς μὴ ξυναδῶ πειὰ τὸ μεθυστικὸ αὐτὸ ὄνειρο ποὺ γυρίζει πίσω τὸ νοῦ μου σὲ κάποιες ἄλλες ἐποχὲς ποὺ ἤσουν ἐσὺ στὸ δρόμο μου τὸ φωτεινὸ ὁ καλὸς καὶ ποιητικὸς σύντροφος.

Ἔρχονται νύκτες ποὺ μὲ φοβίζει ὁ ὕπνος, φοβοῦμαι τὸ ὄνειρο ἐκεῖνο τὸ μεθυστικὸ ποὺ μοῦ θυμίζει τῆς ἄλλες ἐποχὲς ποὺ σὲ κρατοῦσα στὴν ἀγκαλιά μου σὰν τὸ φοβισμένο πουλὶ καὶ προσπαθοῦσα νὰ σὲ πείσω νὰ ζήσῃς τὴ ζωή σου μέσα στὸ δικό μου κόσμο ποὺ τὸν ἔπλασσεν ἡ φαντασία μου τὴν στιγμὴ ποὺ ἤμουν ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου.

Τώρα σ' ἔχασα ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου ξαφνικὰ καὶ ἄδικα. Δὲν θὰ σὲ ξαναδῶ πειά. Δὲν πρέπει νὰ σὲ ξαναδῶ. Γι' αὐτὸ δὲν θέλω καὶ νὰ θυμᾶμαι καὶ τὴν παλιὰ ἐποχὴ ποὺ ἐπέρασε. Δὲν θέλω νὰ γυρίζῃ ἐκεῖ ὁ νοῦς μου. Φοβοῦμαι τὸν ὕπνο. Φοβοῦμαι τῆς νύκτες. Φοβοῦμαι νὰ μὴ σὲ ξαναγαπήσω. Αὐτὸ θὰ μᾶς κατέστρεφε καὶ τοὺς δύο ἀκόμη πορισσότερο. Κ' ἐγώ, ποὺ δὲν σὲ μισῶ, θὰ ἤθελα νὰ μὴ κατασταρφῆς γιὰ μένα. Σὲ βεβαιῶ δὲν ἀξίζει πλέον τὸν κόπο.

Ἕσπερος.

ΠΟΙΟΙ ΕΚΕΡΔΙΣΑΝ ΤΑ 10 ΔΙΔΡΑΧΜΑ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»

Ἀπὸ τὰ 10 σφραγισμένα δίδραχμα ποὺ ἐκυκλοφορήσαμεν, μᾶς ἔφεραν 8 τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Οἱ κάτοχοι τῶν Διδράχμων αὐτῶν, ποὺ ἐκέρδισαν ἀνὰ 25 δραχμὰς ἕκαστος, εἶναι οἱ ἑξῆς:

Τοῦ ἀριθμοῦ 23015 Μαρία Βολωνάκη, τοῦ 52623 Ἰωάννης Κοντός, τοῦ 10099 Μπάμπης Δ., τοῦ 16955 Θ. Ἐμμανουήλ, τοῦ 78538 Γεωργιος Παπαχρήστου, τοῦ 60655 Εἰρήνη Δαμάσκου, τοῦ 88307 Μαίρη Σιγανοῦ καὶ τοῦ 02444 Ἀνδρέας Ξυνός.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

P. Vamvakas, συνδρομή σας ἐλήφθη. N. Sperakos. ἐνεγράφητε. Διὰ τὰς λοιπὰς πληροφορίας γράφομεν ταχυδρομικῶς. Γ. Φθενάκην, τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐγγραφῆς σας δὲν ἐλήφθη εἰσέτι. Δέσποιναν Κ., Μεσολόγγιον, ὅ,τι εἴχαμε ὑπ' ὄψιν μας σᾶς τὸ ἐγράψαμεν.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Παίρνετε τὴ γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾶτε ἀπὸ τὸ χέρι, τὴν παρουσιάζετε στὸ Δήμαρχο, ὑπογράφετε τότε καὶ οἱ τρεῖς ἕνα χαρτὶ κι' αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς θεωρεῖται νόμιμος σύζυγός σας κι' ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα στὸν νόμον καὶ στὴν κοινωνίαν. Ἡ διαδικασία τοῦ γάμου ἁπλοποιεῖται. Θὰ παύσουν πλέον τὰ τρεχάματα, αἱ ἀγωνίαι, ἐκεῖνα τὰ μαρτυρικὰ ταξείδια ἀπὸ παπᾶ σὲ παπᾶ κι' ἀπὸ καντηλανάφτη σὲ καντηλανάφτη.

Ἂς εἶναι εὐλογημένον τὸ ὄνομα ἐκείνου ποὺ ἐσκέφθη νὰ θεσπίσῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν πολιτικὸν γάμον.

Ἀπὸ σήμερον ὁ γάμος παύει νὰ εἶναι τὸ τρομερὸν θηρίον ποὺ ἐφόριζε τοὺς δυστυχεῖς ἐρωτευμένους, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶχαν πάθει μιὰ περίεργον ψύχωσιν μὲ τοὺς παπάδες. Σήμερον, χάρις εἰς τὸν πολιτικὸν γάμον, τὴν γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾶτε, τὴν παίρνετε, ἀγαπητοί μου, ὁπότε θέλετε. Ἴσως καὶ νὰ τὴν ἀφνετε ὁπότε θέλετε.

Ζήτω! Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΓΡΑΜΜΑ

Τοῦ L. Leger

— Νομίζω ὅτι σήμερα ἔχομεν γράμμα, παρετήρησεν ἡ καμαριέρα, παρουσιάζουσα εἰς την κυρίαν της τὸν δίσκον μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Πρὸ ἓξ μόλις ἑβδομάδων ἡ κυρία Μωμπὲρ εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν τὴν κόρην του ἐπιστάτου της, ὡς καμαριέραν καὶ ἡ Καισαρίνα δὲν εἶχε καταρτισθῆ καλὰ ἀκόμη εἰς αὐτὴν τὴν λεπτὴν ἐργασίαν.

— Σοῦ εἶπα, παιδί μου, ὅτι δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κάμῃς καμμίαν παρατήρησιν, ὅταν ἔχῃς κάτι νὰ μοῦ δώσῃς, εἶπεν ἡ κυρία Μωμπέρ, ἀνακατεύουσα τὰ ἐντὸς τοῦ δίσκου. Στάσου, νὰ ἕνα γράμμα διὰ σέ. Ἠμπορεῖς να μοῦ εἴπῃς τί κάνουν οἱ γονεῖς σου;

Τὸ γράμμα αὐτὸ ἦτο ἕνας φάκελλος καταστόλιστος, ραντισμένος ἀπὸ μυρωδιά, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ διεύθυνσις εἶχε καλλιγραφηθῆ.

Εἰς τὴν Δεσποινίδα

Δεσποινὶς Καισαρίνα Ἰουλία Μπωνιγκοῦ, καμαριέρα παρὰ τῇ κομήσσῃ Μωμπέρ, οἰκοδεσποίνῃ κατοικούσῃ ἤδη εἰς ἀριθμὸν 24ο τῆς ὁδοῦ Κρανέλλη.

Εἰς Παρισίους
Διαμέρισμα Σηκουάνας

Ἡ Καισαρίνα ἥρπασε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν διὰ νὰ τὴν ἀνοίξῃ καὶ ἀπολαύσῃ τὸ περιεχόμενον, πηγαίνουσα εἰς τὸ κελλάρι, γελαστὴ-

Διὰ μιᾶς ὅμως μετ' ὀλίγον ἡ Καισαρίνα, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς γεματους δάκρυα, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὀδυρομένη.

— Ἀλλοίμονον! Ἀλλοίμονον! κυρία, τί μεγάλο δυστύχημα, τί φοβερὸν κακὸν μοῦ συνέβη!

— Τί εἶναι λοιπόν; Τί σοῦ συμβαίνει;

— Ἡ δυστυχὴς ἡ μητέρα μου ἀπέθανε!

— Εἶναι δυνατόν; Προχθὲς ὁ πατήρ σου μοῦ ἔστειλε τὰς εὐχάς του διὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ μοῦ ἔγραφεν ὅτι ὅλοι ἦσαν καλά.

— Καὶ ἐν τούτοις ἡ δυστυχής μου μητέρα ἀπέθανε. Ἄχ, ἀγαπητή μου μητέρα!!

Ἡ κυρία διὰ νὰ πεισθῇ δὲν εἶχε νὰ κάμῃ ἄλλο παρὰ νὰ ἀναγνώσῃ. Ἡ κ. Μωμπέρ, πολὺ συγκεκινημένη, ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν.

Ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἄφηνε οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν διὰ τὸ ἀπευκταῖον συμβάν, ἂν καὶ τοῦ περιστατικοῦ τούτου δὲν ἀνέφερε οὐδεμίαν λεπτομέρειαν. Ὁ ἀδελφὸς τῆς Καισαρίνας εἶχε τὸ λάθος νὰ ἐκλέξῃ, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ τὴν εἴδησιν αὐτὴν ἕνα χαρτὶ πολυτελές, καθὼς καὶ τὸν φάκελλον. Ἡ δὲ υἱϊκή του λύπη διεχύνετο μεταξὺ τῶν ῥόδων, τῶν περιστεριῶν καὶ τῶν καρδιῶν.

«Ἀγαπητή μου Ἀδελφή,

Ἡ ἐπιστολή μου ἔρχεται νὰ γεμίσῃ ἀπὸ μίαν πικρὰν λύπην τὴν εὐαίσθητον καρδιάν σου. Ὁ ἀνοικτίρμων θάνατος ἦλθε νὰ ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας ἐκείνην, ἥτις, ἀφ' οὗ μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ εἰς ὅλα τὰ θέλγητρα τῆς φύσεως, ἀνέλαβε νὰ μᾶς παράσχῃ, ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς μας ἡλικίας, τὴν μόρφωσιν τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος. Ὦ θάνατε τυφλέ! Ποῖος σοῦ ὑπέδειξεν ἐν τῇ μανίᾳ σου τὴν σεβαστὴν καὶ τρυφερὰν μητέρα μας; Τὸ σέβας καὶ ἡ ἀγάπη, μὲ τὰ ὁποῖα τὴν περιεβάλλομεν δὲν ἤρκεσαν νὰ τὴν ὑπερασπίσουν ἐναντίον τοῦ σκληροῦ σου δρεπάνου; Ἀλλὰ τὰ δάκρυά μας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συγκινήσουν καὶ ἡ μητέρα μας ἔφυγε διὰ νὰ δεχθῇ εἰς τὰ Ἠλίσια πεδία τὴν δικαίαν ἀνταμοιβὴν τῶν ἀρετῶν της. Ἔπαυσε νὰ ζῇ χθὲς τὴν νύκτα καὶ ἡ τελευταία της λέξις ἦτο ἐκείνη τὴν ὁποίαν εἶπε διὰ νὰ εὐλογήσῃ τὰ τέκνα της: Ἔσο καρτερικὴ ἀπέναντι τοῦ πόνου! Ἡ κηδεία θὰ γείνῃ μεθαύριον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι τίποτε δὲν θὰ σὲ ἐμποδίσῃ νὰ ἔλθῃς νὰ κλαύσῃς μαζύ μας.

Διατελῶ ἐν βαθυτάτῃ λύπῃ.

Ὁ ἀδελφός σου
Αὔγουστος Μπωνιγκοῦ

— Ἡ δυστυχὴς ἡ κυρία Μπωνιγκοῦ, ἐσκέπτετο ἡ κυρία Μωμπέρ, ἤξιζεν ἑνὸς ἄλλου πενθίμου τελευταίου χαιρετισμοῦ! Δὲν ἐπίστευον τὸν διδάσκαλον τοῦ σχολείου σας τόσον κουτόν, ὥστε νὰ ὑπαγορεύσῃ τοιοῦτον γράμμα εἰς ἕνα τῶν μαθητῶν του.

Ἐν τούτοις καὶ αὐτὴ ἠναγκάσθη νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πραγματικότητα. Δὲν τῆς ἔμενε πλέον τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν μικρὰν καμαριέραν της τὰ μέσα διὰ νὰ κάμῃ τὸ χρέος της, δηλαδὴ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἀποθανοῦσαν μητέρα της.

Λοιπὸν εἰς τὰς 3 ἡ Καισαρίνα ἀνέβαινεν εἰς τὸ βαγόνι εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Μ... κεκαλυμμένη ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ ἕνα μακρὺ μαῦρο βέλο.

Αἱ περιποιήσεις τῶν συνταξειδιωτῶν της, οἰκτιρμόνων ἀνθρώπων, δὲν τῆς ἔλειπον μέσα εἰς τὸ γεμάτο βαγόνι τῆς τρίτης θέσεως, ὅπου ἐταξείδευε.

Κατὰ τὰς ὀκτὼ ἄφησε τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, διὰ νὰ μεταβῇ μὲ ἕνα ἁμαξάκι μέχρι τοῦ χωρίου της.

. . . .

Ἐκτύπησε τὴν θύραν καὶ μετ' ὀλίγον αὐτὴ ἤνοιξε καὶ εἰς τὸ φῶς ἐφάνη εἰς τὰ μάτια τῆς μικρᾶς καμαριέρας... ἡ μητέρα της. Ἡ Καισαρίνα ἔρριξε διαπεραστικὴν κραυγὴν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους λιπόθυμος. Ἀρκετὰς ὥρας ἔμεινε, κατεχομένη ἀπὸ πυρετὸν σφοδρόν.

Μέσα εἰς τοὺς παραλογισμοὺς τοῦ πυρετοῦ, χωρὶς νὰ γνωρίσῃ τὴν μητέρα της ποῦ ἦτο ἐμπρός της, τὴν ἀπεδίωκε:

— Φύγε, μητέρα, φύγε, μὲ φοβίζεις ἀφοῦ εἶσαι ἀποθαμμένη.

— Βλέπεις καλὰ ἢ ἐτρελλάθης, Καισαρίνα μου; Διατί, ποῖος σοῦ εἶπεν ὅτι ἔχω ἀποθάνει;

. . . .

Ἐν τῷ μεταξὺ ἦλθεν ἀπὸ τὸ σχολεῖον ὁ μικρὸς ἀδελφὸς τῆς Καισαρίνας Αὔγουστος καὶ ἀμέσως ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀδελφῆς του.

— Εἰπέ μου λοιπόν, Καισαρίνα, ἠρώτησε πλήρης χαρᾶς καὶ ἀνυπομονησίας ὁ μικρὸς Αὔγουστος, δὲν ἦτο ὡραῖον τὸ γράμμα, ποῦ σοῦ ἔστειλα τὴν Πρωτοχρονιάν;

— Ἄχ, ἄθλιε! ἀνεφώνησεν ἡ Καισαρίνα. Ἐὰν δὲν ἤμην εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, θα σοῦ ἔσπαζα τὰ πλευρὰ ἀπὸ τὸ ξύλο...

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ
ΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΗΝ ΚΑΙ ΕΙΣ Τ' ΑΛΛΑ ΑΣΤΡΑ

Τοῦ Φλαμμαριῶν

Εἰς ἀπόστασιν 78 ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Γῆς, συναντᾶται κόσμος τὰ μάλα ἐνδιαφέρων, ἔχων ἀναλογίας μὲ τὸν πλανήτην μας. Εἶνε ὁ πλανήτης Ἄρης. Φθάνοντες ἐπὶ τοῦ Ἄρεως διὰ τοῦ ἀστρονομικοῦ τηλεσκοπίου, νομίζομεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς ἐντελῶς ἀπόκοσμον ἔδαφος.

Ὑπάρχουν ἐπ' αὐτοῦ βουνὰ καὶ ὕδατα καὶ αἱ ἐποχαὶ διαδέχονται ἀλλήλας, ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς. Οἱ πόλοι τοῦ Ἄρεως σκεπάζονται τὸν χειμῶνα ἀπὸ στρῶμα χιόνος ἐξαφανιζόμενον τὸ θέρος. Σύννεφα κάποτε κυματίζουν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖράν του, συχνότερον ὅμως ὁ οὐρανός του εἶνε καθαρὸς καὶ τὸ κλῖμα πολὺ εὐχάριστον. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βασιλεύει ἐπὶ τοῦ Ἄρεως ἡ καλοκαιρία.

Ὁ Ἄρης στρέφεται περὶ τὸν ἄξονά του σχεδὸν ὅπως ἡ Γῆ, εἰς 24 ὥρας, 37', 22'' καὶ 65 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου.

Ἐὰν δὲ παραδεχθῶμεν ὅτι αἱ βιολογικαὶ συνθῆκαι ἐπ' αὐτοῦ εἶνε αἱ ἴδιαι μὲ τὰς γηΐνας, θὰ ἴδωμεν ὅτι τὸ Ἄρειον ἔτος μετρᾷ 668 ἡμέρας

Ὅ,τι μᾶς κάμνει μεγάλην ἐντύπωσιν ἐπὶ τοῦ Ἄρεως, εἶνε αἱ εὐθύγραμμοι διώρυγές του, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν ἕνα εἶδος γεωμετρικοῦ δικτυωτοῦ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἠπείρων. Τί εἶναι αὗται αἱ διώρυγες; Ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ἤδη εὑρίσκονται ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀφ' ὅτου δηλαδὴ ἀνεκαλύφθησαν αἱ αἰνιγματικαὶ αὗται γραμμαὶ ἀπὸ τὸν ἀστρονόμον Σκιαπαρέλλι. «Εἶνε ποταμοί», λέγουν οἱ μέν. «Δὲν εἶνε, λέγουν οἱ ἄλλοι, διότι αὐτὰ τὰ ῥεύματα ἀρχίζουν ὅλα ἀπὸ μίαν θάλασσαν ἢ μίαν λίμνην καὶ τελειώνουν εἰς ἄλλην θάλασσαν ἢ λίμνην.» Ἄλλοι πάλιν ἰσχυρίζονται ὅτι αἱ διώρυγες εἶνε ἀνύπαρκτοι, γεννήματα ὀπτικῆς πλάνης.

Μολαταῦτα ὁ Λόουελ κατώρθωσε νὰ φωτογραφήσῃ αὐτὰς τὰς αὔλακας ἀπὸ τὴν σοφίταν ὑψηλῆς οἰκίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ ὕπαρξις λοιπὸν τῶν διωρύγων αὐτῶν δὲν εἶνε μῦθος

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι τὸ σύστημα τῆς κυκλοφορίας τῶν ὑδάτων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ἄρεως διαφέρει τοῦ γηΐνου τοιούτου.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ὅλα εἶνε ἀμφίβολα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὁ Ἄρης πλησιάζει καὶ εἰς τὰ δυνατώτερα τηλεσκόπια, εἰς ἀπόστασιν 20,000 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς Γῆς.

Ἡ ζωὴ ἐπὶ τοῦ Ἄρεως

Ἐὰν ὑψωνώμεθα δι' ἀεροπλάνου ὑπεράνω τῶν Παρισίων καὶ ἐὰν ἐκυττούσαμεν πρὸς ἀνατολάς, θὰ ἐβλέπαμεν πολὺ ὀλίγα πράγματα. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ βεβαιωθῶμεν περὶ τοῦ ἂν ὑπάρχῃ ζωὴ ἐπὶ τοῦ Ἄρεως καὶ ζῶα καὶ ἄνθρωποι, Φυτὰ μόνον θὰ ἐμαντεύαμεν ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του καὶ σκιὰς κινουμένων ὑπάρξεων ἀγνώστου καταγωγῆς δι' ἡμᾶς.

Εἰς τὸ κενὸν τοῦ ἀπείρου

Ἐξακολουθοῦντες τὴν πορείαν μας εἰς τὸ διάστημα, βλέπομεν τὸν Οὐρανόν, ὁ ὁποῖος ἀπέχει ἀπὸ τὸν Ἥλιον 2,858 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα. Ἐπίσης τὸν Ποσειδῶνα, ὁ ὁποῖος εἰς ἀπόστασιν τριῶν δισεκατομμυρίων χιλιομέτρων, ὁρίζει τὰς μεθορίους τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.

Τὸ ἄστρον Ἄλφα τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κενταύρου ἀπέχει 40,000 δισεκατομμύρια χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Γῆν. Εἰς τὸ σύστημμα τῶν ἀστερισμῶν, ἀντὶ ἑνὸς λάμπουν δύο ἥλιοι ποὺ φωτίζουν διάστημα τριῶν δισεκατομμυρίων χιλιομέτρων. Ὑπάρχουν δὲ ὄχι μόνον ἁπλοῖ ἥλιοι ἀλλὰ καὶ τριπλοῖ καὶ τετραπλοῖ καὶ συχνὰ πολύχρωμοι.

Αἱ κινήσεις τῶν οὐρανίων σωμάτων μᾶς δεικνύουν τὴν βραχύτητα τῶν γηΐνων γεγονότων, τὰ ὁποῖα συνήθως μᾶς ἐνδιαφέρουν τόσον πολύ. Ὅταν κυττάξωμεν μίαν νύκτα τοὺς ἀστερισμοὺς τοῦ ζωδιακοῦ συστήματος, τὰς Πλειάδας, τὸ ἄστρον τοῦ Ταύρου, τὸν Ἀλδεβαράν, τὸν Κάστορα καὶ τὸν Πολυδεύκην, καὶ λαμβάνοντες ἕνα κιάλι προσηλώσωμεν τὴν προσοχήν μας ἐπὶ τοῦ Κάστορος, θὰ ἴδωμεν δύο ἄστρα ἀντὶ ἑνὸς λάμποντα ὡς ἀδάμαντες. Τὰ δύο αὐτὰ ἄστρα, πλησιάζονται διαδοχικῶς κατὰ 347 ἔτη ἕκαστον. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εὑρίσκοντο εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ποὺ εἶχον κατὰ τὸ 1559.

Ἐὰν στρέψωμεν τοὺς ὀφθαλμούς μας πρὸς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Περσέως, θὰ παρατηρήσωμεν ἕνα πολὺ περίεργον ἄστρον, ὀνομαζόμενον Ἀλγκόλ. Εὑρισκόμεθα προ συστήματος ἀντιθέτου πρὸς τὸ τοῦ Κάστορος Τὸ ἄστρον αὐτὸ στρέφεται μὲ θαυμαστὴν ταχύτητα εἰς 2 ἡμέρας, 20 ὥρας, 48 καὶ 2', πέριξ ἑνὸς ἡλίου πολὺ λαμπεροῦ, κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε θεώμενον ἐκ τῆς Γῆς, φαίνεται νὰ λαμβάνῃ ποικίλα φῶτα, ὁ δὲ δορυφόρος του ὑφίσταται μερικὴν ἔκλειψιν καὶ τὰς δύο ἡμέρας τῆς περιστροφῆς. Πανταχοῦ τοῦ ἀπείρου θαύματα λαμβάνουν χώραν. Βλέπομεν ἡλίους ἐπὶ ἡλίων, συστήματα ἐπὶ συστημάτων. Ὅσον καὶ ἂν διατρέξωμεν τὰς ἀχανεῖς οὐρανίους ἐκτάσεις, καταλήγομεν εἰς τὸ ἄπειρον, ἀρχίζοντες ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ χάος, τὸ μυστηριῶδες χάος.

— Διατί; ἀπήντησεν ὁ νέος. Σοῦ τὸ εἶχα ὑποσχεθῆ νὰ σοῦ γράψω τὴν πρώτην τοῦ χρόνου. Ἔλαβες τὸ γράμμα καὶ δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη;

— Ναί· ἀλλὰ ξεύρεις τί μοῦ ἔγραψες, ἀνόητε;

Ἀμέσως τότε ὁ μικρὸς Αὔγουστος ἔβγαλεν ἀπὸ τὸν μαθητικόν του σάκκον ἕνα μικρὸν ζαρωμένον βιβλίον:

— Νά, εἶπε, κύτταξε. Ἐδῶ εἶναι σχέδια ἐπιστολῶν διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

— Καὶ τί λέγει ἐπὶ τέλους αὐτὸ τὸ γράμμα; ἠρώτησεν ἡ μητέρα.

— Μοῦ ἔλεγεν ὅτι ἀπέθανες καὶ μὲ προσκαλοῦσε νὰ ἔλθω εἰς τὴν κηδείαν σου. Νά, ἰδοὺ αὐτὸ τὸ γράμμα τῆς δυστυχίας.

Ἀκούσασα νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὴν κηδείαν της ἡ κ. Μπωνιγκοῦ, κατελήφθη ἀπὸ ἕνα ἐλαφρὸν ῥῖγος, μὲ προφανῆ ἀγωνίαν παρακολουθοῦσα τὸ ξετύλιγμα τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀφελοῦς υἱοῦ της.

— Δὲν γνωρίζω τί εἶναι αὐτὸ τὸ γράμμα, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζω νὰ διαβάζω, ἀλλ' εἰμπορεῖ κανεὶς εὔκολα νὰ ἴδῃ ἀπὸ τὰ ποικίλα στολίσματά του, ὅτι εἶναι ἕνα ὡραῖον γράμμα.

— Διατί ἔστειλες αὐτὸ τὸ γράμμα, παιδί μου; εἶπε μία κυρία εἰς τὸν μικρὸν Αὔγουστον.

— Διότι αὐτὸ μόνον ηὗρα εἰς τὴν ἐπιστολογραφίαν μου, ποῦ νὰ ἀρχίζῃ μὲ τόσῳ καλὰς λέξεις καὶ νὰ εἶναι γιὰ μιὰ ἀδελφὴ γραμμένο!

. . . .

— Ὡρισμένως, ἀγόρι μου, ἐσὺ μέλλεις νὰ γίνῃς σοφός, πολὺ σοφός. Τί εὐτυχία!

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΣΦΑΙΡΑ,,

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Εἰς τὴν σελίδα τῆς Ἀλληλογραφίας 50 λεπτὰ ἡ λέξις δι' ὅλους. Διὰ ποιήματα καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΑΣ ΘΥΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΥΧΟΥΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ θυρίδων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις ἔληξε τὴν 31ην Δεκεμβρίου π. ἔ. νὰ σπεύσουν πρὸς ἀνανέωσιν διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῶμεν νὰ διαθέσωμεν ἄλλου τοὺς ἀριθμούς των. Ἑκάστη ἀνανέωσις δι' ἕνα ἔτος δρχ. 50. Δι' ὀλιγώτερον διάστημα ἀναλόγως. Ἐπίσης καὶ οἱ κάτοχοι ψευδωνύμων πρέπει ν' ἀνανεώσουν τὴν ἔγκρισιν τῶν σημερινῶν ἢ νὰ προβοῦν εἰς ἔγκρισιν ἄλλων.

ΔΙ' ΟΣΟΥΣ ΜΑΣ ΕΥΧΗΘΗΣΑΝ

— Ἡ «Σφαῖρα» διαβιβάζει τὰς θερμὰς της εὐχαριστίας πρὸς ὅσας καὶ ὅσους τὴν εὐχήθησαν διὰ τὸ Νέον Ἔτος.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Ἡ λέξις 50 λεπτὰ

— Ἀγαπημένη μου, πάει καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος. Ὑπῆρξε γιὰ μὲ πολὺ ἄσχημος καὶ ἀτυχὴς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ἔμοιαζε λίγο μὲ τὸ 1914. Τὸ μόνον φωτεινὸν σημεῖον τοῦ παρελθόντος ἔτους ὑπῆρξε ὁ γάμος τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πολὺ καλός, πρὸ πάντων ὅσον ἀφορᾷ τὸν σύντροφον ποὺ ηὗρε, δὲν σοῦ ὁμοιάζει στὴν ὡμορφιά, ἀλλὰ εἰς τὸν χαρακτῆρα εἶναι ἀκριβῶς ὅπως σύ. Ἂς ζήσῃ τοὐλάχιστον αὐτὸς εὐτυχής. Καὶ γιὰ σέ, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, νὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ὑπῆρξε καὶ τόσον εὐτυχές. Εἶχες ἀρκετὰς στενοχωρίας ἰδίως λόγῳ τῆς ἀσθενείας τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ σου. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ νέον θὰ εἶναι πολὺ καλλίτερον τοῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον καὶ εὔχομαι μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως.
Βιολέτα

— Εἰκοσαετὴς νέος διάγων βίον μονότονον ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ κορίτσια εὐαίσθητα ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. Σκοπὸς ὅ,τι ἐπακολουθήσει. Γράψατε: Μάριον Νικολαΐδην, Καφενεῖον Ἀρκάδιον, Κέρκυρα.

— Γεῶργο, εὐτυχισμένον τὸ 1626 μὲ πλήρωσιν ὀνείρων. Σιωπή σου μὲ θλίβει. Ἕως πότε σκληρέ; *Β Σ.*

— Κύριος, μόνος στὴν ζωήν, ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ νέαν κυρίαν ἢ δεσποινίδα μὴ ἔχουσα ἀπολύτως κανένα δεσμὸν διὰ σοβαρὰν φιλίαν. Γράψατε: Δ. Κ. Μ. 218, poste restante ἐξωτερικοῦ. Ἐνταῦθα.

— Δεσποινὶς ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ μορφωμένους νέους Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης ἄνω τῶν 28 ἐτῶν, μὲ πολίτας καὶ ἀξιωματικοὺς Θάλεια Χρυσοπούλου, θυρὶς 167 Γραφεῖα Σφαίρας Ἀθῆναι.

— Καλή μου, εὐχαριστῶ ἐβεβαιώθηκα, μὰ δὲν ἤθελα ποτὲ τέτοιον ὅρκον γιατὶ σέβομαι κάθε δικό σου. Ξέρο πόσο. Ὅταν λάβω ἀπαντήσω.

—Κύριος τριακονταετής, εὐγενέστατος λίαν μορφωμένος καὶ ἀμέμπτου ἐξωτερικοῦ, ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ νεαρὰς κυρίας καὶ χήρας. Γράψατε: Ν. Παπαδόπουλον, Poste Restant, Ἀθήνας.

—Εὑρισκόμενος εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀπὸ ἐτῶν καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τῆς μονοτόνου ζωῆς μου, ζητῶ πνευματικὴν γνωριμίαν μὲ φρόνιμα κορίτσια καὶ νεαρὰς ἀνεξαρτήτους χήρας οὐχὶ ἄνω τῶν 30 ἐτῶν. Σκοπὸς ὅ,τι ἐπακολουθήσῃ. Γράψατε: Κολόμβος P. O. Box 4, Indiana Harbor, Ind. u. s. a.

—Ὅποια δεσποινὶς ἢ κυρία νομίζει πὼς εἶναι ἀπηλλαγμένη κάθε γελοίου κοινωνικοῦ δεσμοῦ καὶ πάσης θρησκευτικῆς προλήψεως καὶ δυσειδαιμονίας, ἂς μοῦ γράψῃ. Σκοπὸς ὅ,τι ἐπακολουθήσῃ. Φιλαλήθης, P. O. Box 912, Indiana Harbor, Ind. u. s. a.

—Σ' ἐκείνους καὶ σ' ἐκεῖνες ποὺ δὲν βρῆκαν ἐκεῖνο ποὺ ποθεῖ ἡ καρδιά τους, εὔχομαι νὰ τ' ἀποκτήσουν στὴ διάβα τοῦ καινούριου χρόνου. Δράμα. Νικόλαος Ἐ. Ζαχάρης.

—Εἶμαι 17 ἐτῶν, νοιώθω καὶ γράφω βαθειά. Ὅποια νοιώθει σὰν μιὰ τέτοια παιδικὴ καρδιὰ ἂς γράψῃ δυὸ λόγια π νεμένης ψυχῆς. κ. Ἰωάννην Ρουμπαζόνην διὰ Νικόλαον Ζαχάρην, Δράμαν.

—Δεσποινὶς γαλλομαθὴς ζητεῖ παραδόσεις κατ' οἶκον. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας».

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΡΑΣ

Συνέχεια τῶν ὀνομάτων
ἐκ τῆς 4ης σελίδος.

(λύσις χωρὶς γραμματόσημον), Ἰ. Ἀντύπας (κλῆρ. 2), Jaloux (κλῆρ. 2), Μίμης Γιοΐτζῆς, Κατίνα Γιαΐτζῆ, Νικόλαος, Ἀνδρ. Σταυρόπουλος, Κων. Κουτσῦκος, Μαρῖνος Παππᾶς, Γεώργιος Σέρρας (κλῆρ. 2), ***Κούλα Βογιατζῆ***, Κούλα Μιτζιθροπούλου (κλῆρ. 5), Μαρίκα Μιχαλοπούλου, Σρῆστ. Ζωιόπουλος, Ἑλένη Μιχαλοπούλου (κλῆρ. 2), Γέωργία Διαμαντοπούλου, Χρῆστος Χαραλαμπόπουλος, Θεόδωρος Πολατίδης (κλῆρ. 2), Διον, Ἀνδρικόπουλος, Θωμᾶς Σπύρου, Ἰωαν. Λαντούρης, Κων. Ρῖζος, Δημ. Μαργκούνης, Δημ. Συνεβριώτης, Στυλιανὸς Νενεδάκης (κλῆρ. 2), Κατίνα Παπαμιχελάκη (κλῆρ. 2), Παῦλος Ἰωάννου Ἀθηνᾶ Μάρκου. ***Χρ. Καβάσιλας***, Ἔλλη Ζουμπουλάκη (κλῆρ. 5), Κάκια Βασιλείου, Ἐλισάβετ Δάνη, Εἰρήνη Δάνη, Ἀθηνᾶ Δάνη, Κωνστ. Γεωργιάδης, Ἰωάν. Ραγκούσης.

ΕΚΕΡΔΙΣΑΝ ΔΙΑ ΚΛΗΡΟΥ

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΙΣΤΙΩΝ

Πρῶτον βραβεῖον, ἕνα ζεῦγος γαλότσες, ***Στέλλα Νικολάου.***

Δεύτερον, μία σάρπα πλεκτή, ***Κοῦλα Βογιατζῆ.***

Τρίτον, ἕνα ζεῦγος γάντιά, ***Ἰουλία Γιαρεμπῆ.***

Τέταρτον, δέκα κὰρτ-ποστάλ, ***Σαραντούλα Μικοογιώργου.***

Πέμπτον, ἕνα κουτὶ λουκούμια, ***Μαρία Περούτση.***

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Πρῶτον βραβεῖον, ἕνα κουτὶ ποῦρα, ***Νικόλαος Κυριακόπουλος.***

Δεύτερον, ἕξη λάμες ξυρίσματος, ***Σταῦρος Νικολάου.***

Τρίτον, τρίμηνον συνδρομήν, ***Μαρῖνος Παππᾶς.***

Τέταρτον, μία πίπα, ***Χρ. Καβάσιλας.***

Πέμπτον, δύο τόμους διηγημάτων, ***Πέτρος Σινόπουλος.***

Οἱ κερδίσαντες πρέπει νὰ μᾶς γράψουν ἀμέσως τὰς ἀκριβεῖς των διευθύνσεις ἢ νὰ περάσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας διὰ νὰ πάρουν τὰ βραβεῖα. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διεύθυνσις ποὺ ἀναγράφεται στὸ χαρτὶ τῶν λύσεων.

Παρακλήσεις

1. Μὴ γράφετε τὰς λύσεις δύο διαγωνισμῶν στὸ ἴδιο χαρτί.

2. Μὴ συμπληρώνετε καὶ μὴ κόπτετε τὸν τυπωμένο διαγωνισμό. Γράφετε τὴν λύσιν σὲ ἰδιαίτερο χαρτί.

3. Μὴ ξεχνᾶτε νὰ γράφετε, μαζῆ μὲ τὴ διεύθυνσί σας, καὶ τ' ὄνομά σας. **Ἡ Δὶς Νόρα**

ΣΤΗΛΗ ΜΙΚΡΩΝ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

20 λεπτὰ ἡ λέξις

ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Κοιμοῦμαι κι' ὀνειρεύομαι ἐλευθερία καὶ χάρι, ξυπνῶ καὶ βλέπω γύρω τῆς φυλακῆς τὸ χάλι. Πικρὸ παράπονο, βαρὺ σκεπάζει τὴν ψυχή μου, δὲν παύουν οὔτε μιὰ στιγμὴ οἱ ἀναστεναγμοί μου. Σὰν βλέπω γύρω μου χονδρὰ σίδερα σκουριασμένα, μὲ παίρνει τὸ παράπονο καὶ κλαίω λυπημένα. Ἀκόμη δὲν ἐπρόφθασα τὸν κόσμον νὰ γνωρίσω κ' ἡ τύχη μὲ ὡδήγησε στὴ φυλακὴ νὰ ζύσω. Δὲν γνώρισα ποτὲ χαρά, μὰ οὔτε θὰ γνωρίσω, ἀλλά, ἐδῶ ποὺ βρέθηκα, μοῦ φαίνεται νὰ σβύσω Ἡ φυλακὴ 'ναι θάνατος καὶ χάρι δὲν γνωρίζει, εἶναι ἕνας τόπος σκοτεινὸς ποὺ νεκρικὰ μυρίζει. Θὰ ἔλθῃ ἄραγε ποτὲ ἡμέρα νὰ γελάσω ἢ μὲ πικρὸ παράπονο στὸν Ἅδη κεῖ θὰ φθάσω;

Τ. Πολυχρονόπουλος

ΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ» τὰ περιέχοντα τὰς προηγουμένας συνεχείας τῶν δύο ὑπερόχων μυθιστορημάτων μας «Οἱ Ἄθλιοι τῶν Ἀθηνῶν» καὶ τὸ «Μυστικὸν τοῦ Ἀρμένη» πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας πρὸς Δραχ. 2.— ἕκαστον.

ΚΑΖΑΜΙΑΙ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ

Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Σφαίρας» εἰς τιμὰς συμφερούσας καὶ εἰς οἱανδήποτε ποσότητα

ΚΥΚΛΑΜ ΕΣ

Τώρα τὸ ἀπομεσήμερο, ποὖνε γλυκὰ τὰ χάδια
Τοῦ ἡλιοῦ καὶ κάτι ἀόριστες γεννοῦν ἐπιθυμιές,
Στὰ γραφικὰ λοφόβουνα καὶ στ' ἁπλωτιὰ λειβάδια
Πηγαῖναν τὰ κορίτσια μας νὰ μάσουν κυκλαμιές.

Ὢ μαγικὴ διαίσθηση τῆς νειότης! Μέσ' στὴν ὥρα
Ἐκεῖ κι' ἐμεῖς πηγαίναμε σιγὰ-σιγὰ πεζοί.
Στὸ δρόμο ἀπαντηθήκαμε Μιὰ συντροφιά Καὶ [τώρα
Θὰ βροῦμε καὶ θὰ μάσουμε τὶς κυκλαμιὲς μαζί...

Ὅλο χαρὰ σκορπιόμαστε μέσ' τὸ λειβάδι ταίρια
Καὶ ψάχνουμε ζευγαρωτοί.. Νὰ κυκλαμιὲς σωρός!
Σκυμμένοι Πλάϊ τὰ κορμιά. Μαζὶ-μαζὶ τὰ χέρια..
Γεμᾶτο τὸ πανέρι μας κι' ἄνανθος πειὰ ὁ ἀγρός!

Μονάχα τὸ πανέρι μας; Μὲ κυκλαμιὲς γεμάτη
Καὶ τὴν ψυχή μας νοιώθαμε ζευγαρωμένοι ἐμεῖς!..
Ὅμως τί γέλια! Πέσαμε πηγαίνοντας τρεχᾶτοι
Στὸ ρεμματάκι μιᾶς κρυφῆς, κ' οἱ δυό, νεροσυρμῆς.

Μαζὶ μᾶς ἀγκελώθηκαν τὰ χέρια μέσ' τ' ἀγκάθια..
Ὢ σταγονίτσες κόκκινες, ποὺ ἐπάλλατε κρυφὰ
Στῶν ἀβασάνιστων καρδιῶν τ' ἄδυτα μέσα βάθια
Ποιὰ μοῖρα σᾶς φανέρωσε μαζὶ-μαζὶ ἔτσι δά;..

Μαζὶ καὶ ξεφωνήσαμε—μιὰ σαῦρα εἶχε πηδήσῃ!—
Ἐκείνη ἀπὸ τὸ φόβο της κ' ἐγὼ νὰ τὴ γελῶ
Ἄθελα τὸ χεράκι της στὸ χέρι μου εἶχε κλείσῃ
Κι' ἔλεγα πῶς τὸ φίλαγα χωρὶς νὰ τὸ φιλῶ!

Στὸ λόφο ἀπάνω στὸ λιαστὸ καθήσαμε χορτάρι
Καὶ μπουκετάκια πλέξαμε τῆς κυκλαμιὲς μαζί
Τὸ πρῶτο-πρῶτο κάρφωσα στὸ στῆθος της μὲ [χάρη,
Τὸ δεύτερο μοῦ πέρασε στὴ μπουτουνιέρ' αὐτή.

Μαζὶ στοὺς ἄλλους γνέψαμε κοτόπι ν' ἀνεβοῦνε
Μᾶς ἔχασαν καὶ θ' ἄρχιζαν κακογλωσσιὲς νὰ λέν.
Κι' ἄχ! Πόσο μετανοιώσαμε λίγο προτοῦ νάρθοῦνε
Γιατὶ μονάχοι μείναμε τέτοιες στιγμὲς καὶ δέν..

Στὰ ξένα μάτια θὰ γινοῦν χλωρὰ καθὼς τὴν ὥρα
Ποῦ ντροπαλὰ μοῦ τἄδωσες μικρὴ παιδούλα ἐσύ—
Κι' ἂν τότε τὴν ἀγάπη σου μοῦ ἐψιθυρίσαν, τώρα
Τὴν πειὸ θερμή μου θὰ σοῦ εἰποῦν εὐχούλα καὶ [χρυσῆ!

Δροσιὰ θἄχουν στὰ φύλλα τους. Σὰν ἀπομείνῃς [μόνη
Πιὲ την κρυφὰ καὶ πέταξε τὰ ῥόδα μας μακρυά...
Θἆναι τῆς Λήθης τὸ νερό. Δροσίσου καὶ λησμόνει!
Θἆν' τὰ στερνά μου δάκρυα — Καὶ μὴ δακρύζῃς [πειά!

Τί ἄλλο ἀκόμα!..Ἕνα φιλάκι ἀλλάξαμε, καϋμένη!
Θὰ σ' τὸ γυρίσω, ὅταν φιλῶ τὰ στέφανα, κι' αὐτὸ
Ἀπ' τὸν παληό μας ἔρωτα τίποτα νὰ μὴ μένει
Καὶ μόνο τὴν ἀγνότη του νἄχῃς γιὰ φυλαχτό!

Γ. Ἀθάνας

Ο ΝΕΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΟΜΑΝΤΟΥ

Κόκκαλα *ἀποθαμένου ὀνειρευόμενος ὅτι τρώγεις, λύπην καὶ δυσαρέσκειαν θέλεις δοκιμάσει.*

Κόκκινα *ἐὰν ἴδῃς ὅτι φορεῖς καθ' ὕπνον, ταχέως θέλεις εὐτυχήσει.*

Κόλυβα *ὀνειρευόμενος, δάκρυα θέλεις χύσει.*

Κολυμβῶν *ὀνειρευόμενος, χωρὶς νὰ βραχῇς, ὑγείαν σημαίνει, ἐὰν δὲ βραχῇς ἀσθένειαν.*

Κόμην *μακρὰν ὀνειρευόμενος ὅτι ἔχεις δειλίαν, εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις σου σημαίνει. Ἐὰν ἴδῃς αὐτὴν κεριπεπλεγμένην, μεγάλας περιπλοκὰς εἰς τὰς ὑποθέσεις σου θέλεις ἀπαντήσει, ἐὰν δὲ ἴδῃς αὐτὴν ἀπ' ἐναντίας ὁμαλὴν καὶ καλῶς κτενισμένη, ἐξομάλυνσιν καὶ εὐκολίαν τῶν ὑποθέσεών σου σημαίνει.*

Κόρακα *κράζοντας ἐὰν ἀκούσῃς καθ' ὕπνον, δυσαρέστους ἀγγελίας θέλεις λάβει καὶ λυπηθῇ.*

Κόρην *ἐὰν ὀνειρευθῇς πλέκουσάν σοι στέφανον, μεγάλα ἀξιώματα καὶ βαρύτητα κοινονικὴν θέλεις ἀποκτήσει. Ἐὰν σοὶ δωρῇ τι, εὐτυχίαν σημαίνει. Ἐὰν σοὶ προσφέρῃ ἄνθος κόκκινον, λαμπρὰς ἀγγελίας θελεις λάβει ταχέως. Ἐὰν φιλῇς τοιαύτην, λαμπρὰν τύχην περίμενε ἐὰν δὲ ἀπὸ ἔρωτα, δυσάρεστον Ἐὰν ἴδῃς τοιαύτην φιλοῦσάν σε, αἱ ὑποθέσεις θέλουν εὐοδωθῇ. Ἐὰν ἴδῃς αὐτὴν γυμνήν, πλοῦτον θέλεις ἀποκτήσει. Ἐὰν κτενίζεσαι ὑπὸ κόρης, ἀπαλλαγὴν φροντίδων σημαίνει Ἐὰν ψηλαφῇς καθ' ὕπνον ὁλόκληρον τὸ σῶμα τῆς κόρης, χωρὶς νὰ εὕρῃς ἀντίστασιν, τύχην εὐμενῆ σοὶ προαγγέλλει. Ἐὰν ζητῇς κόρην εἰς γάμον καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀποποιεῖται, ἀποτυχίαν τῆς θέσεως ἣν ζητεῖς προμηνύει. Ἐὰν ἴδῃς ὅτι σὲ καλύπτει δι' ἐφαπλώματος, σύζυγον θέλεις τὴν λάβει. Ἐὰν τὴν ἴδῃς ὅτι σὲ δροσίζει διψῶντα, ἐπιτυχίαν τῶν ἠθικῶν ἐρώτων σου δηλοῖ. Ἐὰν ἴδῃς ὅτι φονεύεις κόρην ἄνευ ἀντιστάσεως τὴν καταστροφήν σου προπαρασκευάζεις.*

(Εἰς τὸ προσεχὲς ἡ συνέχεια τοῦ Ὀνειροκρίτου)

Α. ΑΤΤΙΚΟΥ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Α΄.

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Μπαρμπαγιῶργος.—Σῶπα, ἔρμου, ποὺ θὰ μᾶς ξυρίσουνε. Καραγκιόζ', ἰγὼ δὲν ξυρίζ'μι μαθές. Τῶχου τάξει.

Καραγκιόζης.— Ἄντε, μωρὲ μπάρμπα, μ' ἐσένα Πρωθυπουργὸ καὶ μὲ τὸ γυιό μου ὑπουργὸ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ εἴμαστε σύγουροι πὼς θὰ μᾶς ρημάξουν ἀπὸ τὸ ξῦλο ἐδῶ πέρα ποὔρθαμε.

Μπαρμπαγιῶργος.—Σῶπα, ἔρμου. Ἐγὼ εἶμαι, μαθές, ἐδῶ.

Καραγκιόζης.—Δὲν ξέρω μονάχα, μπάρμπα, ἂν ἔχουν ἐδῶ πέρα σταθμοὺς βοηθειῶν.

Μπαρμπαγιῶργος.—Δ'λαδής ;

Καραγκιόζης.— Ποῦ ξέρεις, μπάρμπα. Κατὰ πῶς διοικοῦμε αὐτὸ τὸν τόπο, μποροῦνε νὰ μᾶς χρειασθοῦν.

(Ἔρχεται ὁ Χατζηαβάτης).

Χατζηαβάτης.—Καραγκιόζη μου, πρέπει νὰ κρυφτοῦμε. Ὁ λαὸς ἔξω ἐπαναστάτησε καὶ γυρεύει νὰ σὲ σκοτώση.

Κολητῆρι.—Σὰν τοῦ πάλη ὁ ζάλος τὸν πατέλα.

Καραγκιόζης.—Τώρα ποὺ ἔχω νὰ τηγανίσω μπακαλιάρο βρέθηκε νὰ ἐπαναστατήση ὁ χρουσούζης. Μπάρμπα, τρέχα ἐσὺ νὰ δῆς τί συμβαίνει. Ἐσὺ ἀντέχεις στὸ ξύλο.

Μπαρμπαγιῶργος.—Καραγκιόζ', ἂν δῶ, μαθές, κανένα νὰ φωνάζ', θὰ βγάνου τοὺ τσαροῦχι νὰν τοῦ ξεκαλυβώσω τὰ μοῦτρα.

Καραγκιόζης.—Δὲν φέρονται ἔτσι στὸ λαό, μωρὲ μπάρμπα. Ὁ λαὸς θέλει διπλωματία.

Μπαρμπαγιῶργος.—Γιατί σκούζει μαθές;

Χατζηαβάτης.—Πεινάει, λέει, καὶ θεωρεῖ αἴτιον τῆς πείνης του τὸν νέον Βασιλέα. Δὲν βρίσκει, λέει, τρόφιμα, δὲν βρίσκει σπίτια.

Καραγκιόζης.—Ἀκόμα δὲν περάσαν οὔτε πενῆντα χρόνια ποὺ ἔγινα Βασιληᾶς. Τί ἀπαιτητικὸς ποὺ εἶναι αὐτὸς ὁ λαός. Τρέχα, μπάρμπα, νὰν τοῦ πῆς δυὸ λόγια νὰ τὸν μερώσης. Τρέχα.

Μπαρμπαγιῶργος.—Τρέχου, Καραγκιόζ'.

(Ὁ Μπαρμπαγιῶργος φεύγει).

Χατζηαβάτης.—Ἄσκημα τὴν ἔχουμε, Καραγκιόζη μου. Φαίνεται ὅτι ὁ λαὸς μᾶς ἐπῆρε χαμπάρι.

Καραγκιόζης.—Βρέ, τὸ χρουσούζη.

Χατζηαβάτης.—Δὲν ἤξερες κ'ἐσὺ νὰ φερθῆς. Ἐπῆγες νὰ καθήσης ο' αὐτὸ τὸ παληόσπιτο κι' ἀντὶ νὰ βγάλης κανένα διάγγελμα στὸ λαό, κάθεσαι καὶ τηγανίζεις μπακαλιάρο.

Κολητῆρι.—Κ' ἐγὼ φουσκώνω τὸ γάζαρο.

Χατζηαβάτης.—Ξέρεις τί φοβᾶμαι, Καραγκιόζη μου ;

Καραγκιόζης.—Τί ;

Χατζηαβάτης.—Μήπως ἔλθη ὁ λαὸς ἐδῶ μέσα καὶ μᾶς πνίξη.

Καραγκιόζης.—Ξέρεις τότε τί νὰ κάνουμε ;

Κολητῆρι.—Νὰ τὸ σκάτσουμε.

Καραγκιόζης.—Ὄχι· νὰ μπῆτε ἐσεῖς ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ μέσα σ' ἕνα μπαοῦλο γιὰ νὰ κρυφθῆτε κ' ἐγὼ κάνω καλὰ ὕστερα. Ἐμπρός.

Χατζηαβάτης.—Μὰ θὰ σκάσουμε μέσα στὸ μπαοῦλο, Καραγκιόζη μου.

Καραγκιόζης.—Ἀμπά. Τὸ μπαοῦλο θᾶχη τρύπες γιὰ νὰ πέρνετε ἀγέρα. Ἐμπρός, μπῆτε στὸ μπαοῦλο.

(Ἀκούγονται ἀπ' ἔξω φωνές).

Χατζηαβάτης.— Ἀκούω φωνές, Καραγκιόζη μου. Θὰ εἶναι ὁ λαός. Ὤ, δυστυχία μου !

Καραγκιόζης. *(ἀνοίγει ἕνα μπαοῦλο).*— Μπῆτε μέσα γρήγορα.

(Ὁ Χατζηαβάτης καὶ τὸ Κολητῆρι μπαίνουν μέσα στὸ μπαοῦλο, τὸ ὁποῖον ἔχει στὰ πλάγια διάφορες τρύπες σὰν μικρὰ παράθυρα).

Χατζηαβάτης.—Καραγκιόζη μου, τὸ νοῦ σου νὰ μὴ μᾶς πάρης στὸ λαιμό σου.

Καραγκιόζης. *(ἀνεβαίνει ἐπάνω στὸ μπαοῦλο καὶ κάθεται σταυροπόδι).*—Μὴ φοβᾶστε ἀπὸ καλό.

(Ἀκούγονται κτυπήματα στὴν πόρτα).

Κολητῆρι, *(βγάζει τὸ κεφάλι του ἀπὸ μιὰ τρύπα τοῦ μπαούλου).*—Πατέλα, ἔλχονται νὰ μᾶς δείρουνε.

Καραγκιόζης. *(δίνει μιὰ μὲ τὸ πόδι του στὸ κεφάλι τοῦ Κολητηριοῦ).*—Σκασμός, κύριε ὑπουργέ.

(Τὰ κτυπήματα στὴν πόρτα ἐπαναλαμβάνονται).

Χατζηαβάτης, *(μέσα ἀπὸ τὸ μπαοῦλο).* —Μὴν ἀνοίξης, Καραγκιόζη μου. Συλλογίσου τὴ γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου.

Καραγκιόζης. — Ἐμπρός, ἀντρέ, περικαλῶ.

(Ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ ἐμφανίζεται ὁ Ταχήρ).

Ταχήρ.—Μεγαλειότατε, ὁ λαὸς τῆς Βερούτης ἐπανεστάτησε. Ζητάει ψωμί.

Καραγκιόζης.—Ἂς κάνη ὑπομονὴ καὶ ὕστερα ἀπὸ καμμιὰ πενηνταριὰ χρόνια ὅλα θὰ διορθωθοῦν.

Ταχήρ.—Τί νὰ διορθωθοῦν, Μεγαλειόταατε, ποὺ ἐσεῖς δὲν φροντίζετε διόλου γιὰ τὸ λαό. Ὁ κόσμος ψοφάει ἀπὸ τὴν πεῖνα.

Καραγκιόζης.—Μὰ τί διάολο, κ' ἐδῶ πέρα τρώει ὁ κόσμος ; Ἀμ' ἂν ἤξερα πὼς τρώει δὲ θἀρχόμουν νὰ γίνω Βασιληᾶς. Ἀκοῦς ἐκεῖ ἀναίδεια ! Δὲ μοῦ λές, μπάρμπα κὺρ Ταχήνη, δὲν ὑπάρχουν ἐδῶ πέρα τρόφιμα ;

Ταχήρ.— Ὑπάρχουν, μὰ οἱ μπακάληδες τὰ κρύβουν.

Καραγκιόζης.—Ἀθηναῖοι εἶν' αὐτοὶ οἱ μπακάληδες ;

Ταχήρ.—Ὄχι, ντόπιοι.

Καραγκιόζης.—Καὶ γιατί τὰ κρύβουν τὰ τρόφιμα ;

Ταχήρ.—Γιατὶ δὲν θέλουν νὰ τὰ πουλήσουν φθηνά.

Καραγκιόζης.—Ἂς τὰ πουλήσουν τότε ἀκριβά.

Ταχήρ.—Ἄμα τὰ πουλήσουν ἀκριβά, Μεγαλειότατε, δὲν θὰ τ' ἀγοράζη τότε κανείς.

Καραγκιόζης.—Νάτα μας ! Ἄμα τὰ πουλᾶνε φτηνά, τὰ κρύβουνε, ἄμα τὰ πουλᾶνε ἀκριβά, δὲν τ' ἀγοράζει κανένας... Τί θέλετε τότε νὰ σᾶς κάνω ἐγώ ; Ἔ ;

Ταχήρ — Δὲν γνωρίζω, Μεγαλειότατε. Τοῦτο μόνον ξεύρω, ὅτι ὁ λαὸς τὰ ἔχει μαζῆ σας καὶ μαζῆ μου ποὺ σᾶς προσκάλεσα. Ἀλλὰ ποῦ νὰ ξεύρω κ' ἐγὼ ὁ δυστυχής...

Καραγκιόζης.—Πήγαινε νὰ πῆς στὸ λαό, κὺρ Ταχήνη, ὅτι αὔριο θὰ φάη τὸν περίδρομο. Αὔριο, αὔριο.

Ταχήρ.—Θὰ βγάλετε κανένα διάταγμα ;

Καραγκιόζης.—Μάλιστα. Πήγαινε.

Ταχήρ.—Τί σκέπτεσθε νὰ κάνετε Μεγαλειότατε ;

Καραγκιόζης.—Δὲ θέλει ὁ λαὸς νὰ φάη;

Ταχήρ.—Μάλιστα.

Καραγκιόζης.—Ἔ, θὰ φάη. Ἔτσι πέστου. Τοῦ δίνω τὸ λόγο τῆς ἀτιμίας μου ὅτι θὰ φάη.

Ταχήρ.—Πολὺ καλά.

(Φεύγει).

Καραγκιόζης.—Βρέ, τὸ χρουσούζη. Ἀμὴ ἂν εἶναι νὰ φροντίζω νὰ τρώη ὁ λαός, φασκελωκουκούλωστα. Ἐδῶ δὲν προφτάνω νὰ τρώω ἐγώ...

(Ἔρχεται μιὰ γυναῖκα τῆς Βερούτης, ὀνομαζομένη Μιλέλμ).

Μιλέλμ.—Εἶσθε ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Βερούτης ;

Καραγκιόζης.—Μάλιστα.

Μιλέλμ.—Περίεργον. Ἐγὼ ἐνόμιζα πὼς θὰ δῶ...

Καραγκιόζης.—Κανένα ἄσχημο ἴσως, κανένα τέρας ; Ἔ, τί νὰ γίνη, γλέπετε. Τῶχει τὸ νερὸ τοῦ τόπου μας καὶ γινόμαστε ἐμεῖς ἔτσι ὤμορφοι.

Μιλέλμ.—Δὲν θὰ εἶσθε, βέβαια, παντρεμένος.

Καραγκιόζης.—Ὄχι, δὲν μπορῶ νὰ παντρεφτῶ ἀκόμα.

Μιλέλμ.—Γιατί ;

Καραγκιόζης.—Εἶμαι, γλέπετε, ἀνήλικος.

Μιλέλμ.—Κι' ὅμως ὁ λαὸς ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ μιὰ Βασίλισσα. Μία Βασίλισσα θὰ μπορέση νὰ τὸν φέρη σὲ λογαριασμὸ καὶ θὰ παύση νὰ φωνάζη.

Καραγκιόζης.—Θὰ στείλω αὔριο στὸ παζάρι νὰ μοῦ φέρουνε μία.

Μιλέλμ. — Περιττόν, Μεγαλειότατε. Ἐκείνη ποὺ μπορεῖ νὰ γίνη σύζυγός σας καὶ Βασίλισσα τῆς Βερούτης, εὑρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐνώπιόν σας.

Καραγκιόζης.— Πῶς ;

Μιλέλμ.— Μάλιστα, Μεγαλειότατε. Ἡ δούλη σας Μιλὲλμ σᾶς προσφέρει τὴν καρδίαν της καὶ τὴν συνδρομήν της.

Καραγκιόζης.—Εὐχαριστῶ πολύ, δεσποινίς, ἀλλὰ δὲν μπορῶ τώρα νὰ παντρεφτῶ. Ἔχω πολλὴ δουλειά. Περᾶστε καμμιὰ ἄλλη μέρα.

Κολητῆρι, *(βγάζει τὸ κεφάλι του ἀπὸ μιὰ τρύπα τοῦ μπαούλου).*—Τὴν πέλνω ἐγώ.

Καραγκιόζης, *(τὸν κλωτσάει πάλι μὲ τὸ πόδι του).*—Τὸ βλέπω πὼς μ' ἀγαπᾶτε, δεσποινίς...

Μιλέλμ.—Σᾶς ἀγαπῶ σὰν τρελλή.

Καραγκιόζης.—Κ' ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ σὰν λυσσασμένος.

Μιλέλμ.—Ἐμπρὸς λοιπόν, ἂς παντρεφτοῦμε. Ὅταν ὁ λαός, ποὺ ἐπανεστάτησε, μάθει πὼς παντρεφτήκατε καὶ μάλιστα ἐμένα, θὰ ἡσυχάση ἀμέσως.

Καραγκιόζης.—Καὶ τί ὤμορφη ποὺ εἶσαι. Ἔλα νὰ σὲ κάνω μά...

Μιλέλμ, *(τὸν ἀγκαλιάζει).* — Μεγαλειότατε, σᾶς λατρεύω. Πεθαίνω γιὰ σᾶς.

Καραγκιόζης.—Κ' ἐγὼ χάνουμαι κ' ὕστερα βρίσκουμαι πάλι.

(Κάνει νὰ τὴν ἀγκαλιάση κι' αὐτός, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Μιλὲλμ τραβάει ἕνα μαχαιράκι μέσα ἀπὸ τὸ στῆθός της καὶ κτυπάει μ' αὐτὸ τὸν Καραγκιόζη κατάστηθα).

Μιλέλμ.—Ἄτιμε, ἐπῆρες τὸν κόσμο στὸ λαιμό σου. Νά, λοιπόν, τέρας !

(Τρέχει καὶ χάνεται).

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Ἕνας πρωτότοκος υἱὸς Βασιλέως ἐθυσίασε τὸν θρόνον του γιὰ τὴν εὐμορφιὰ μιᾶς Ἑβραιοπούλας.

Ὁ υἱὸς αὐτὸς τοῦ Βασιλέως εἶναι ὁ Κάρολος, ὁ Διάδοχος τῆς Ρουμανίας.

Καὶ ἡ ἑβραιοπούλα, ἡ πεντάμορφη Μάγδα τοῦ Βουκουρεστίου.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ "ΣΦΑΙΡΑΝ,,